

การแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลาง
และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

การแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลาง
และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

วิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2554

©2554

วิมลรัตน์ เลิศพลับพลาไชย

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เรื่อง การแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจ
ขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ผู้วิจัย วิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักขณา วรศิลป์ชัย)

ผู้เชี่ยวชาญ

(พ.ต. นพ. ดร.วีระวุฒิ วัจนะพุกกะ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 7 เดือน มกราคม พ.ศ. 2554

วิมลรัตน์ เลิศพลัปลาไชย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2554, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) (68 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักคณา วรศิลป์ชัย

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) จำแนกตามลักษณะกิจการ ลักษณะการลงทุน ประเภทธุรกิจ จำนวนเงินลงทุน ที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐาน โดยการใช้ทดสอบแบบ One-Way ANOVA และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สูตรตามวิธี Least-Significant Different (LSD) และไคสแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแหล่งเงินทุนในลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะกิจการแบบเจ้าของคนเดียว ลักษณะการลงทุนแบบเจ้าของคนเดียว ลักษณะธุรกิจเป็นแบบพาณิชย์ จำนวนเงินลงทุนประมาณ 1,000,001-5,000,000 บาท

ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญของปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคาร และสถาบันทางการเงินด้านการใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ่งยาก และในส่วนผู้ประกอบการ ประสบปัญหาไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ และในส่วนของปัญหาด้านรัฐบาล ปัญหาไม่มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน SMEs น้อย

แนวทางการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญของแนวทางแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล รัฐบาลควร

กำหนดนโยบายผลักดันในสถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ และในส่วนธนาคารและสถาบันทางการเงิน ธนาคารและสถาบันทางการเงินควรเพิ่มระยะเวลาในการชำระเงิน ใให้ยาวนานขึ้น

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาทำธุรกิจแตกต่างกัน ลักษณะจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีปัญหาที่แตกต่างกัน เช่นปัญหาด้านธนาคารและสถาบันการเงิน ด้านรัฐบาล และด้านผู้ประกอบการ ผลการศึกษานี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อทราบถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) และเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้กับทาง ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs), ธนาคารและสถาบันทางการเงิน และทางภาครัฐบาล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษา และ
ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลักษณ์า วรศิลป์ชัย อาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางใน
การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทั้งภาคทฤษฎี
และภาคปฏิบัติ ตลอดจนการให้แง่คิดต่างๆตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้การศึกษาเฉพาะบุคคล
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณ MBA SMEs รุ่น 5 ที่คอยให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำ
อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วม ในการทำให้การศึกษาเฉพาะบุคคลฉบับนี้
สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์เป็นอย่างดี

วิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย

14 มกราคม 2554

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		ง
หน้ากิตติกรรมประกาศ		ฉ
สารบัญตาราง		ฅ
สารบัญภาพ		ฉุ
บทที่ 1	บทนำ	
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
	ขอบเขตของงานวิจัย	2
	คำถามของงานวิจัย	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ SMEs ในประเทศไทย	6
	แหล่งที่มาของเงินทุน	7
	การจัดหาเงินทุน	10
	สภาพคล่องและการบริหารเงินหมุนเวียน	12
	ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพคล่องกับเงินทุนหมุนเวียน	14
	สภาพคล่องที่เหมาะสม	15
	แนวทางการจัดการและแก้ปัญหาสภาพคล่องทางธุรกิจ	15
	แนวทางการป้องกันไม่ให้อสภาพคล่องติดขัด	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย	
	ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	19
	รูปแบบและการวิจัย	19
	เครื่องมือในการวิจัย	20
	การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	22
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การประมวลผลข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย (ต่อ)
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
	25
บทที่ 4	บทวิเคราะห์ข้อมูล
	ส่วนที่ 1: ข้อมูลสถานประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและ
	ธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
	26
	ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจ
	ขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
	29
	ส่วนที่ 3: ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและ
	ธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
	36
	ส่วนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหา
	แหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
	40
	ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐาน
	44
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	สรุปผลการศึกษาตามสมมุติฐาน
	53
	อภิปรายผล
	57
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย
	59
	บรรณานุกรม
	60
	ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม
	62
	ประวัติผู้เขียน
	68

สารบัญญัตราง

ตารางที่		หน้า
1	ส่วนประกอบของงบดุล	7
2	แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะกิจการ	26
3	แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกลักษณะการลงทุน	27
4	แสดงจำนวน และร้อยละของประเภทธุรกิจ	27
5	แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนเงินลงทุน	28
6	แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนพนักงาน	28
7	แสดงจำนวน และร้อยละของ แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ	29
8	แสดงจำนวนสัดส่วน และร้อยละของเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน	30
9	แสดงจำนวนสัดส่วน และร้อยละของเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน	30
10	แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนที่เคยยื่นเรื่องขอกู้จากทาง ธนาคารหรือสถาบันทางการเงินเพื่อมาดำเนินธุรกิจ	31
11	แสดงจำนวน และร้อยละของความมุ่งหวังในการกู้ยืม	31
12	วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ	32
13	แสดงจำนวน และร้อยละของประเภทของวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน	32
14	แสดงจำนวน และร้อยละของวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน	33
15	แสดงจำนวน และร้อยละของวิธีแก้ปัญหาจากการไม่ได้รับการอนุมัติจาก ธนาคารหรือสถาบันการเงิน	34
16	แสดงจำนวน และร้อยละของการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ	34
17	แสดงจำนวน และร้อยละของวงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากเงินกู้นอกระบบ	35
18	แสดงจำนวน และร้อยละของอัตราดอกเบี้ยที่ชำระกับแหล่งเงินทุนนอกระบบ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนดหรือไม่	35
19	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันการเงินของผู้ประกอบการ	36
20	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและ ธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล	39
22	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านรัฐบาล	41
23	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านธนาคารและสถาบันการเงิน	43
24	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการลงทุนกับแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ	45
25	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนกับแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ	46
26	แสดงการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างจำนวนเงินลงทุนกับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)	48
26.1	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างจำนวนเงินลงทุนกับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม	50
26.2	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างจำนวนเงินลงทุนกับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านผู้ประกอบการ	51

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิด	3
2	แหล่งที่มาของเงินทุน	8
3	การจัดหาเงินทุน	10
4	การใช้ไปของเงิน	11
5	การเคลื่อนไหวของเงินทุนในกิจการอุตสาหกรรม	13
6	การแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะสภาพคล่องทางธุรกิจ	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การลงทุนในรูปแบบวิสาหกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises) กว่าร้อยละ 95 เป็นธุรกิจเอกชน ซึ่งมีความสำคัญต่อประเทศ เพราะเป็นผู้สร้างให้เกิดรายได้ให้กับท้องถิ่นในประเทศ และมีความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ และเป็นทั้งผู้สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ให้แข่งขันได้กับประเทศต่างๆ ในทั่วโลก ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) เป็นกิจการในรูปแบบลักษณะกิจการด้านต่างๆ เช่น กิจการการผลิตในภาคอุตสาหกรรม เหมืองแร่ ภาคเกษตรกรรม การแปรรูปการเกษตร กิจการการค้าจะประกอบด้วยการค้าส่ง และการค้าปลีก ซึ่งรวมไปถึงการนำเข้าและส่งออก กิจการให้บริการที่ทำหน้าที่สนับสนุนการผลิต การค้า การอำนวยความสะดวกต่อการผลิต การค้าและการบริโภค และรวมไปถึงการบริการ เช่น การท่องเที่ยว การโรงแรม การซ่อมบำรุง การขนส่ง หรือกิจการอื่นๆ

ไม่ว่าผู้ประกอบการจะทำธุรกิจประเภทใด ปัญหาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) เષษณั้น มีความเหมือนกันอยู่หลายด้าน คือ ปัญหาด้านเทคโนโลยี ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมของรัฐ ปัญหาข้อจำกัดด้านการบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรภาครัฐและเอกชน ปัญหาข้อจำกัดในการรับข้อมูลข่าวสาร ปัญหาความสามารถในการแข่งขันกับการรุกของธุรกิจขนาดใหญ่ ปัญหาความมั่นใจในสินค้าและบริการ ปัญหาความหลากหลายของสินค้าในตลาด ปัญหาขาดแคลนเงินทุน และปัญหาการแสวงหาแหล่งเงินทุน ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาที่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) เષษณมีหลายด้าน ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยทั้งจากภายนอกและภายใน ฉะนั้นแล้ว ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) จำเป็นต้องมีศักยภาพพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ซึ่งประเด็นหลักที่เป็นปัญหาเป็นอย่างมาก คือ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพราะเงินทุนเป็นปัจจัยหลัก เป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจให้ดำเนินต่อไปได้ และพัฒนาธุรกิจให้ยั่งยืนต่อไปได้

ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาในหัวข้อดังกล่าวเพื่อให้ทราบถึงปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แหล่งเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งข้อมูลต่างๆที่ได้นั้น เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อทราบถึงแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อหมุนเวียนในธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
2. เพื่อทราบถึงความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน และปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อหมุนเวียนในธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
3. เพื่อทราบถึงแนวทางแก้ปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อธุรกิจในอนาคตของผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาการแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

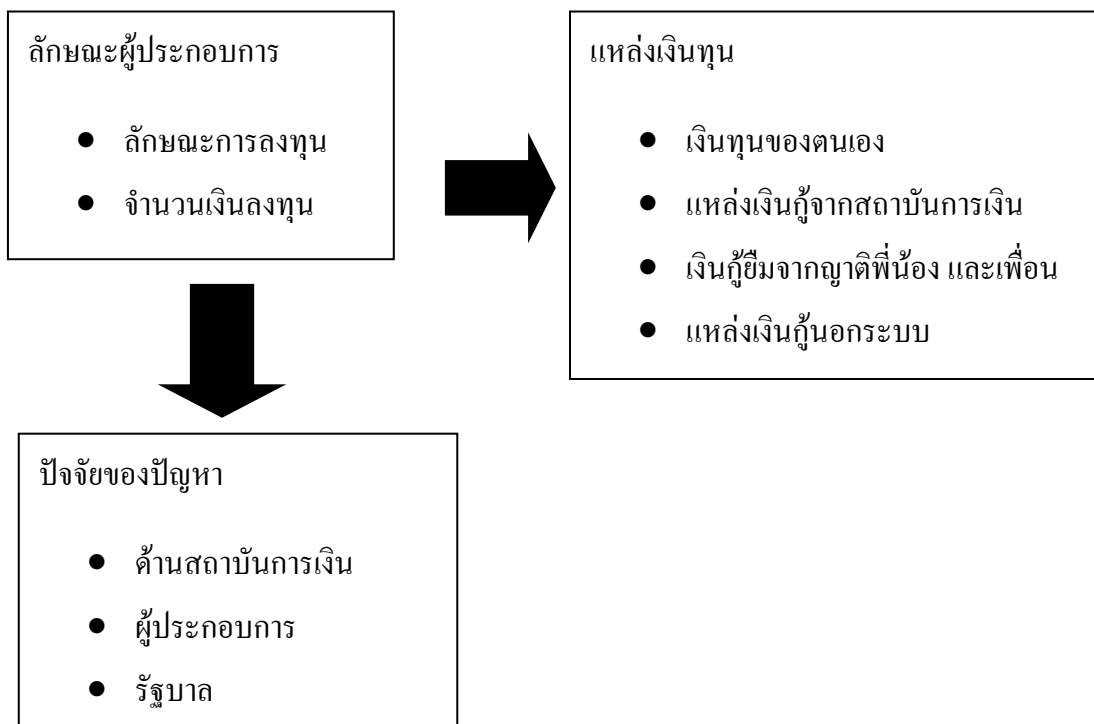
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่ดำเนินธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในปี 2553 จำนวน 578,718 ราย
- กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่ดำเนินธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น ลักษณะของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของกิจการ (ขนาดของการลงทุน) ประเภทของกิจการ ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ
- ตัวแปรตาม ปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุน

ภาพที่ 1: กรอบแนวความคิด

คำถามของงานวิจัย

1. แหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีลักษณะอย่างไร
2. ปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อหมุนเวียนในธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีลักษณะอย่างไร
3. แหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อหมุนเวียนในธุรกิจของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
3. เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
4. เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปวางแนวทางช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในภาคปฏิบัติต่อไป
5. เพื่อบริการความรู้แก่ประชาชนทั่วไป
6. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยแก่ผู้สนใจในอนาคต

นิยามศัพท์

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises)

แบ่งเป็นกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1.1. กิจการการผลิต (Production Sector) คือรวมการผลิตทั้งในด้านเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining) มูลค่าของสินทรัพย์ถาวร ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท ส่วนขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท ส่วนของจำนวนการจ้างงาน ขนาดกลางไม่เกิน 200 คน ส่วนขนาดย่อม ไม่เกิน 50 คน

1.2. กิจการการค้า (Trading Sector) คือรวมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail) มูลค่าของสินทรัพย์ถาวร ขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท ส่วนขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท ส่วนของจำนวนการจ้างงาน ขนาดกลางไม่เกิน 200 คน ส่วนขนาดย่อม ไม่เกิน 50 คน

1.3. กิจการบริการ (Service Sector) มูลค่าของสินทรัพย์ถาวร ขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท ส่วนขนาดย่อมไม่เกิน 50 ล้านบาท ส่วนของจำนวนการจ้างงาน ขนาดกลางไม่เกิน 50 คน ส่วนขนาดย่อม ไม่เกิน 15 คน

2. แหล่งเงินทุน (Sources of Capital) คือแหล่งที่มาของเงินทุนเพื่อประกอบธุรกิจ ตั้งแต่เริ่มต้นกิจการ การขยายกิจการ หรือนำมาเพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งแบ่งตามลักษณะเงินทุนดังนี้

2.1. เงินทุนจากการก่อหนี้ (Debt Financing) ซึ่งได้มาจากการกู้ยืมจากบุคคลภายนอก เช่นบุคคลภายนอก หรือสถาบันการเงิน โดยจะเรียกว่า “เงินกู้” โดยผู้ให้กู้มีสถานะเป็น “เจ้าหนี้” ในรูปแบบลักษณะ “กิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายดอกเบี้ย (Interest) และเงินต้น (Principle) คืนแก่เจ้าหนี้ตามสัญญา”

2.2. เงินทุนจากส่วนทุน หรือเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity Financing) คือเงินที่ได้มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นที่มาจากเงินออมส่วนตัว หรือมาจากที่ผู้ถือหุ้นร่วมกัน หรือหุ้นส่วนชำระหุ้นในส่วนของกิจการ ซึ่งผู้ถือหุ้นจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบเงินปันผล (Dividend) จากกิจการในรูปแบบกำไร โดยมีรูปแบบลักษณะสำคัญคือ ไม่มีภาระต้องจ่ายเงินต้นคืนและดอกเบี้ยคืน

3. สถาบันการเงิน (Financial Institutes) คือสถาบันที่ทำธุรกิจในรูปแบบของการกู้ยืมและให้กู้ยืม และ/หรือเป็นตัวกลางระหว่างผู้ให้กู้และผู้ขอกู้ โดยอาศัยเครื่องมือหรือตราสารทางการเงิน และรับภาระความเสี่ยงจากการให้กู้ยืมแทน สถาบันการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

3.1. สถาบันการเงินในระบบ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในแต่ละประเภท

3.2. สถาบันการเงินนอกระบบคือไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงาน เช่น การกู้ยืมกันโดยตรง การเล่นแชร์ สินเชื่อทางการค้า การซื้อขายลดเช็ค เป็นต้น ซึ่งในทางข้อเท็จจริงแล้วอาจไม่เรียกว่าเป็นสถาบันการเงินก็ได้ เพราะกฎหมายมิได้รับรอง

4. เงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) คือ เงินลงทุนที่มาหมุนเวียนในธุรกิจระยะสั้น ซึ่งได้แก่ เงินสด หลักทรัพย์ชั่วคราว ลูกหนี้ และของคงเหลือเช่นวัตถุดิบ งานระหว่างทำ และสินค้าสำเร็จรูป

5. สภาพคล่อง (Liquidity) คือความสามารถเปลี่ยนทรัพย์สินให้เป็นในรูปแบบเงินสดได้ภายในหนึ่งรอบวงจรธุรกิจ ตั้งแต่การซื้อวัตถุดิบผลิต ไปจนกระทั่งการผลิตเสร็จและนำออกจำหน่ายจนเก็บเงินได้ ซึ่งภายในวงจรนี้ถ้าใช้ระยะเวลาให้สั้นลงได้ เช่นการเก็บนี้ได้เร็วขึ้น ผลคือธุรกิจจะมีสภาพคล่องสูง

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาการหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การระดมเงินทุน และนโยบายสภาพคล่องและการบริหารเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกิจการที่ควรมีสภาพคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับวิกฤตการณ์ และสถานการณ์ทั่วไปทั้งจากในประเทศและนอกประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ SMEs ในประเทศไทย

ในประเทศไทยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีกว่าร้อยละ 95 ของธุรกิจเอกชน ข้อมูลเชิงสถิติ สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.) เชื่อว่าในปี 2553 จำนวนวิสาหกิจ SMEs น่าจะมีจำนวนประมาณ 2.85 ล้านรายในประเทศไทย ขยายตัวประมาณร้อยละ 1.74 จากปี 2552 เช่นเดียวกับจำนวนแรงงานที่น่าจะมีจำนวนประมาณ 9.13 ล้านคน ขยายตัวประมาณร้อยละ 2.08 จากปี 2552 ส่วนมูลค่าตลาดวัดจากรายได้สุทธิน่าจะมีจำนวน 6.41 ล้านล้านบาท ขยายตัวจากปี 2552 ร้อยละ 3.23 โดยเป็น การส่งออก 1.66 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.91 (รวมการส่งออกทั้งหมด); กำไร 0.26 ล้านล้านบาท ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 6.05 ; ผลผลิตภาพแรงงาน 82,153 บาท:คน:ปี ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.09 ; ผลตอบแทนจากการดำเนินงานร้อยละ 4.13 ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.73 ; ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย 2.96 เท่า ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.42 ; และผลิตภาพทุน 0.23 เท่า ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.52 จะเห็นได้ว่า SMEs มีความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ และเงินทุนเป็นตัวที่ขับเคลื่อน และให้สภาพคล่องทางธุรกิจให้ดำเนินต่อไป

ตารางที่ 1: ส่วนประกอบของงบดุล

งบดุล	
สินทรัพย์	หนี้สินและทุน
สินทรัพย์หมุนเวียน	หนี้สิน หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาว
สินทรัพย์ถาวร	ทุน หุ้นสามัญ กำไรสะสม

ที่มา: สิริเกียรติ รัชชานันติ. (2553). การจัดหาเงินทุน VS การเตรียมตัวเพื่อขอสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://mis2.rmutt.ac.th/>

แหล่งที่มาของเงินทุน

สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึงสิ่งที่มีมูลค่าและสามารถประเมินค่าได้ ซึ่งมีบุคคล หรือกิจการเป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิครอบครอง โดยถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงหรือไม่มีตัวตน รวมทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ก็ได้

สินทรัพย์ถาวร หมายถึง สินทรัพย์ที่มีอายุใช้งานนานเกินกว่า 1 ปี หรือเกินกว่ารอบดำเนินงานตามปกติ เป็นสินทรัพย์ประเภทมีตัวตน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้งาน ได้แก่ ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์ร้านค้า อุปกรณ์ในการขนส่ง

หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่บุคคลหรือกิจการเป็นหนี้บุคคลภายนอกหรือสิทธิเรียกร้องที่บุคคลภายนอกมีต่อบุคคลหรือกิจการ ด้วยเหตุนี้หนี้สินจึงเป็นพันธะที่บุคคลหรือกิจการจะต้องชดใช้ไม่ว่าจะเป็นการชดใช้ด้วยเงินสด สินค้าหรือบริการ หรือสิ่งมีค่าอื่นใดก็ตาม

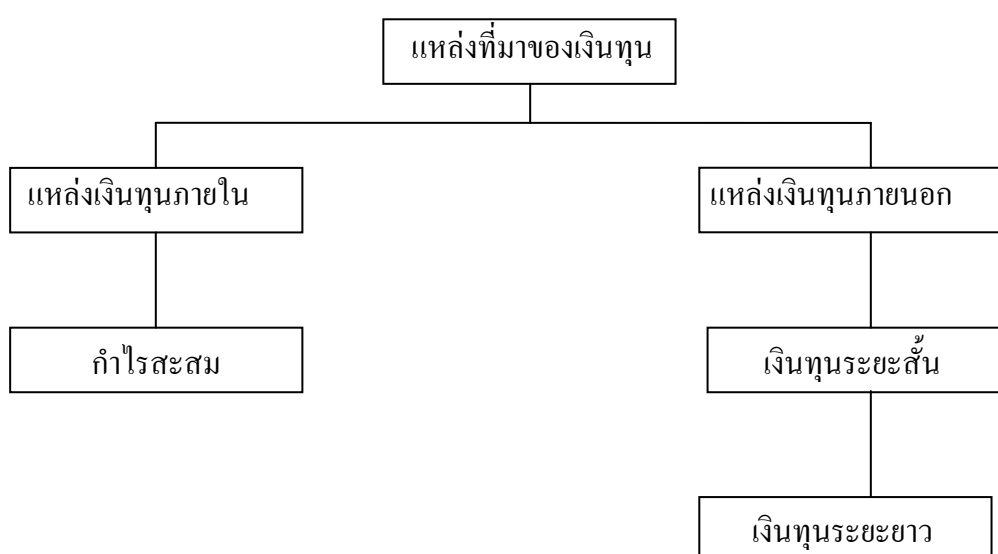
หนี้สินแบ่งออกตามระยะเวลาที่ต้องชำระ ดังนี้

1. หนี้สินระยะสั้นหรือหนี้สินหมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาการชำระคืนภายใน 1 ปี หรือภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ ได้แก่ เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร เงินกู้ เจ้าหนี้ ตัวเงินจ่ายค่าใช้จ่ายค้างจ่าย รายได้รับล่วงหน้า

2. หนี้สินระยะยาว หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาการชำระเงินเกินกว่า 1 ปี หรือเกินกว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ ได้แก่ หนี้กู้ยืมระยะยาว

ทุนส่วนของผู้เจ้าของ (Owner's Equities) หมายถึง สิทธิพิเศษหรือสิทธิเรียกร้องของผู้เจ้าของในสินทรัพย์หรือส่วนได้ส่วนเสียในสินทรัพย์ของกิจการภายหลังจากหักสิทธิเรียกร้องของผู้ถือหุ้นที่มีกิจการหมดแล้ว

ภาพที่ 2: แหล่งที่มาของเงินทุน

ที่มา: สิริเกียรติ รัชชานันติ. (2553). การจัดหาเงินทุน VS การเตรียมตัวเพื่อขอสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://mis2.rmutt.ac.th/>

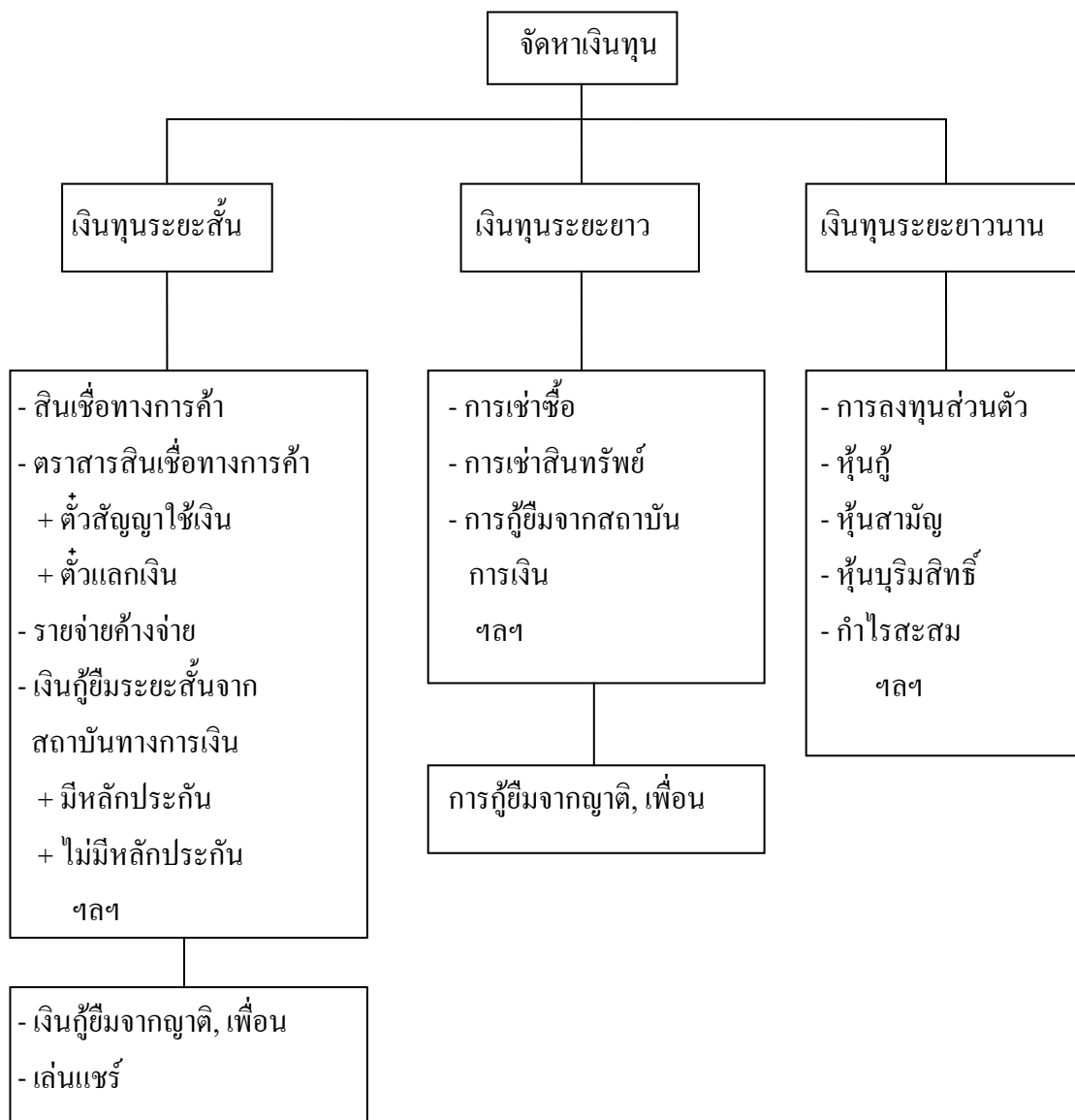
จากเงินเก็บออมส่วนบุคคลของผู้ประกอบการเพื่อนำมาใช้สำหรับการประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม เงินทุนในส่วนนี้จะขึ้นอยู่กับฐานะการเงินของผู้ประกอบการเป็นหลัก หากผู้ประกอบการมีฐานะการเงินไม่ดี เงินทุนส่วนนี้ก็จะยิ่งมีจำนวนค่อนข้างจำกัด

กำไรสะสม (Retained Earnings) ถือเป็นแหล่งเงินทุนภายในที่สำคัญอีกตัวหนึ่งของกิจการ และมีความหมายถึง กำไรที่กิจการดำเนินงานหาได้ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกิจการมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะนำเอากำไรสุทธิที่เหลือภายหลังจากที่มีการจ่ายส่วนแบ่งกำไร หรือเงินปันผลคืนให้แก่เจ้าของ หรือผู้ประกอบการแล้วกลับมาลงทุนต่อในกิจการในลักษณะสะสม ซึ่งจะเพิ่มขึ้นหากกิจการมีกำไร และจะลดลงหากกิจการขาดทุน

แหล่งเงินทุนภายนอก คือ แหล่งเงินทุนจากจากสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานภาครัฐ โดยอาจเป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นที่สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน หรืออาจเป็นเงินกู้ยืมระยะยาวสำหรับใช้พัฒนาขยายกิจการก็ได้ อย่างไรก็ตาม การกู้ยืมประเภทนี้ส่วนใหญ่ยังคงมีความจำเป็นที่ผู้กู้จะต้องมีหลักประกันสำหรับไว้ใช้ในการค้ำประกันการกู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นอย่างสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ก็ตาม ซึ่งผู้ประกอบการที่มักจะขาดหลักประกันเพื่อใช้สำหรับค้ำประกันการกู้ยืมประเภทนี้ จึงต้องไปกู้ยืมจากบุคคลอื่นแทน ไม่ว่าจะเป็นจากญาติ พี่น้อง หรือเพื่อนฝูง ซึ่งโดยปกติแล้ว ขนาดของเงินทุนที่ได้รับมักจะมีปริมาณค่อนข้างจำกัด แต่จะมีต้นทุนในรูปของดอกเบี้ยอยู่ในอัตราที่ต่ำ หรืออาจไม่มีการคิดอัตราดอกเบี้ยเลยก็เป็นได้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างผู้กู้ และผู้ให้กู้ นอกจากนี้ ยังอาจรวมไปถึงการกู้ยืมจากนายทุนเงินกู้ หรือที่เรียกกันว่า “เงินกู้นอกระบบ” อีกด้วย ซึ่งในกรณีนี้ผู้กู้จะถูกคิดดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าตามที่กฎหมายได้กำหนด ทั้งนี้บุคคลอื่นที่เข้ามาอาจจะมาในรูปแบบการร่วมทุน หรือผู้ประกอบการหาพันธมิตรทางธุรกิจมาร่วมหุ้น ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล โดยมักเริ่มต้นจากการติดต่อทำธุรกิจ หรือทำการค้าร่วมกัน ผลจากการร่วมทุนนี้ ไม่เพียงแต่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการได้รับการสนับสนุนทางการเงิน โดยไม่ต้องมีภาระดอกเบี้ยแต่อย่างใดแล้ว หากยังทำให้ผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือทางด้านการบริหารจัดการต่างๆ ตลอดจนได้รับการถ่ายทอดความรู้ และความเชี่ยวชาญจากพันธมิตรที่ได้เข้าร่วมทุนนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ประกอบการจะได้รับทั้งเงินทุน และความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น แต่ก็อาจต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งในเรื่องของอำนาจการบริหารจัดการกิจการ ตลอดจนความหวาดระแวงในเรื่องของการถูกเข้าครอบงำกิจการจากผู้เข้าร่วมทุนใหม่ด้วยและอีกหนทางหนึ่งของผู้ประกอบการคือการระดมทุน โดยการออกตราสารทางการเงิน เพื่อจัดจำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกโดยทั่วไป ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการออกตราสารทุน เช่น หุ้นสามัญ และหุ้นบุริมสิทธิ (ซึ่งผู้ที่สนใจลงทุนซึ่งจะเข้ามามีฐานะเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน) หรือจะอยู่ในรูปของตราสารหนี้ เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน และหุ้นกู้ (ซึ่งผู้ที่สนใจลงทุนซึ่งจะมิใช่ฐานะเป็นเจ้าของกิจการ) ก็ย่อมได้ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่จะออกตราสารเหล่านี้ได้ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ได้เสียก่อน นอกจากนี้ ข้อดี ข้อเสีย ตลอดจนต้นทุนในการออกจำหน่ายตราสารแต่ละประเภทก็จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดของตราสารที่ออกเพื่อใช้ในการระดมทุนนั้นนั่นเอง

การจัดการเงินทุน

ภาพที่ 3: การจัดการเงินทุน

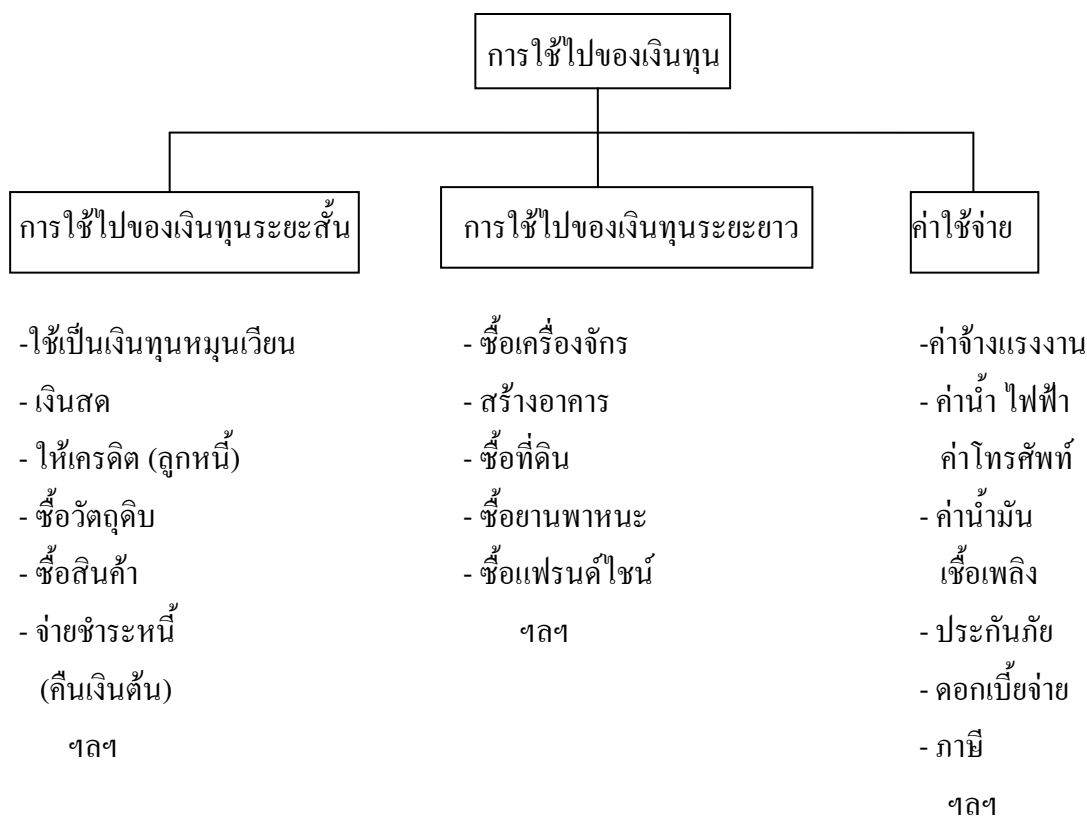

ที่มา: สิริเกียรติ รัชชานันติ. (2553). การจัดการเงินทุน VS การเตรียมตัวเพื่อขอสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://mis2.rmutt.ac.th/>

หลักทั่วไปในการจัดหาแหล่งเงินทุน คือ

1. กิจการที่ใช้ระยะเวลาในการลงทุนระยะสั้น ก็ควรหาจากแหล่งเงินทุนระยะสั้น
2. กิจการที่ใช้ระยะเวลาในการลงทุนระยะยาว ก็ควรหาจากแหล่งเงินทุนระยะยาว
3. จัดหาเงินทุนที่มีต้นทุนและดอกเบี้ยที่ต่ำที่สุด
4. จัดหาเงินทุนตามจำนวนที่ต้องการเท่านั้น
5. จัดหาให้ได้ตามระยะเวลาตามกำหนดที่ต้องการใช้

ภาพที่ 4: การใช้ไปของเงินทุน

ที่มา: สิริเกียรติ รัชชานติ. (2553). การจัดหาเงินทุน VS การเตรียมตัวเพื่อขอสินเชื่อ. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://mis2.rmutt.ac.th/>

สภาพคล่องและการบริหารเงินหมุนเวียน

สภาพคล่อง คือ ความสามารถในการตอบสนองความต้องการในกิจการในยามจำเป็นที่ต้องใช้เงินสดในการดำเนินกิจการ

ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพคล่อง ได้แก่

- เงินสดสำรอง

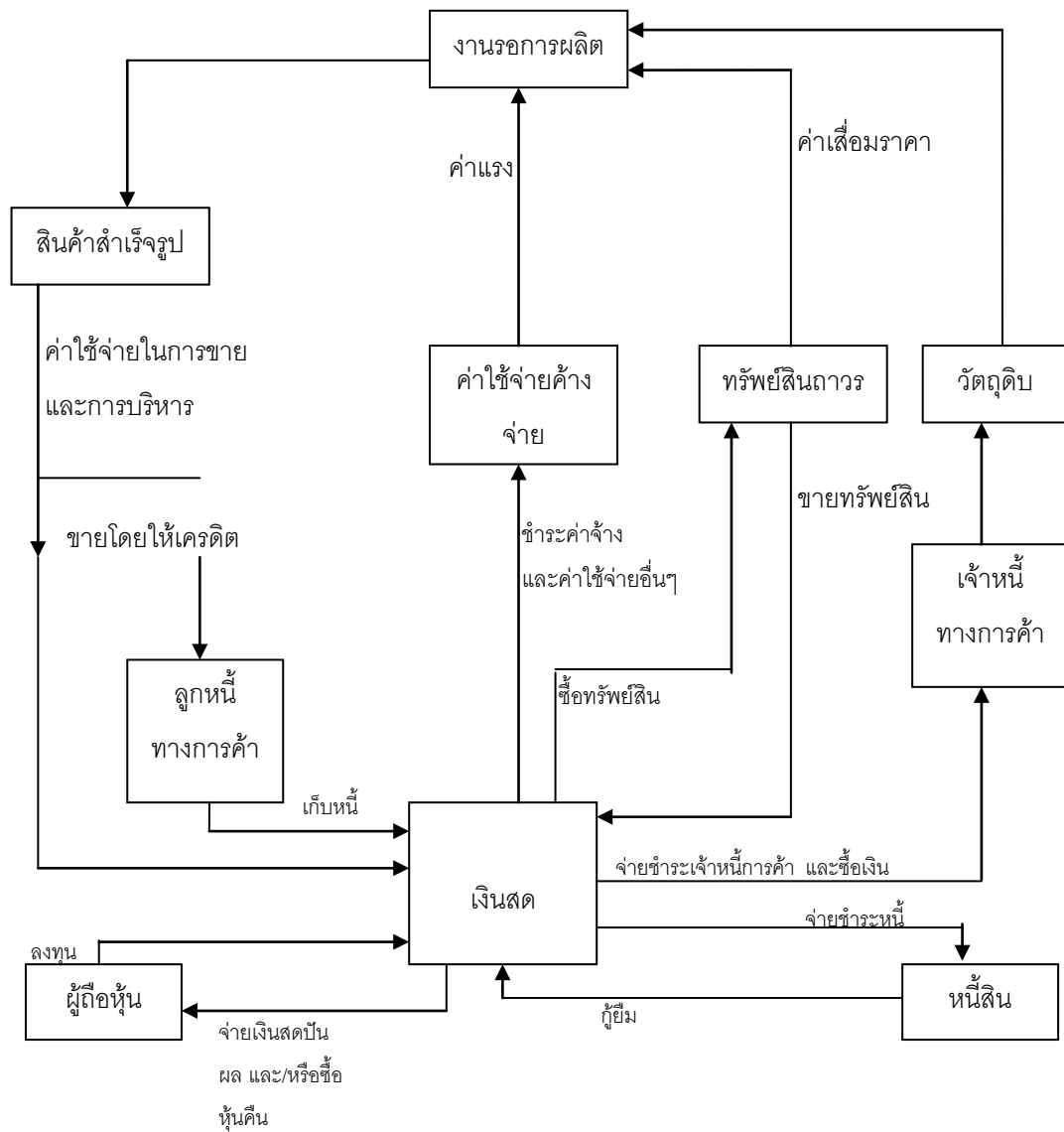
- กระแสเงินสดไหลเข้า (Cash flow) มากกว่า กระแสเงินสดไหลออก (Cash outflow)

กระแสเงินสดไหลเข้าคือ เงินสดที่เข้ามา จากกำไรสุทธิ หรือ เงินสดที่ได้รับชำระหนี้ทางการค้า หรือเงินเบิกเกินบัญชี (O/D) เงินจากการขายทรัพย์สินของบริษัท หรือเงินกู้เพิ่ม หรือ หุ้นกู้เพิ่ม เป็นต้น

กระแสเงินสดไหลออก คือ การจ่ายเงินปันผล หรือการซื้อทรัพย์สินถาวร หรือ การชำระคืนเงินกู้ หรือ ชำระดอกเบี้ยจ่าย หรือ รายจ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นภายในบริษัท

ผลกำไร คือ ผลต่างที่เกิดจากรายรับหักรายจ่าย การมีรายรับก็ไม่ได้หมายความว่า จะมีเงินสดเพิ่ม เพราะรายรับที่เกิดจากการขายสินค้า แต่การให้เครดิตกับลูกค้า โดยที่ขายสินค้าไปแล้ว ก็ยังทำให้ไม่สามารถเก็บเงินสดได้ จึงทำให้ไม่มีเงินสดไหลเข้ามาในช่วงเวลานั้น และบางรายการที่เป็นกระแสเงินสดที่ไหลเข้ามา บางกรณีก็ไม่ถือว่าเป็นรายรับ เช่น การกู้ยืมเพิ่มหรือการเพิ่มทุน เป็นต้น กระแสเงินสดไหลเข้าก็สามารถเกิดทรัพย์สินหมุนเวียน (Current Asset) หรือเรียกว่า ทรัพย์สินสภาพคล่องได้

ภาพที่ 5: การเคลื่อนไหวของเงินทุนในกิจการอุตสาหกรรม

ที่มา: จิรพัฒน์ เงามประเสริฐวงศ์. (2544). การบริหารสภาพคล่องและเงินสดในอุตสาหกรรม.

กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ทรัพย์สินที่หมุนเวียนอยู่ภายในกิจการมีสภาพคล่องที่ต่างกัน ซึ่งการเปลี่ยนทรัพย์สินให้เป็นเงินสดนั้นจะทำให้ต้องพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1. การใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนทรัพย์สินให้เป็นเงินสด ถ้าใช้เวลาเปลี่ยนน้อยก็แสดงสภาพคล่องมีมาก
2. มูลค่าของทรัพย์สินที่ได้รับการเปลี่ยนสภาพแล้ว คือทรัพย์สิน 1 หน่วย สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้โดยได้มูลค่าที่แท้จริงได้ใกล้เคียงหรือมากกว่าก็แสดงว่าสภาพคล่องสูง ถ้าได้น้อยกว่ามูลค่าที่แท้จริงแสดงว่าสภาพคล่องต่ำ
3. ลักษณะของการประกอบธุรกิจเป็นหลัก เช่น ถ้ากิจการโดยขายเครื่องจักร ก็ถือว่าเครื่องจักรเป็นทรัพย์สินหมุนเวียน แต่ถ้าเครื่องจักรเป็นเครื่องมือในการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายให้ถือว่าเครื่องจักรเป็นทรัพย์สินถาวร

โดยจาก 3 ข้อข้างต้น สามารถจัดทรัพย์สินหมุนเวียนตามสภาพคล่องโดยเรียงจากสภาพคล่องสูงไปสภาพคล่องต่ำได้ดังนี้

- เงินสด
- หลักทรัพย์ที่ซื้อขายในตลาด (Marketable securities)
- ลูกหนี้ทางการค้า หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน
- สินค้าคงคลัง

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพคล่องกับเงินทุนหมุนเวียน

$$\text{เงินทุนหมุนเวียน} = \text{ทรัพย์สินหมุนเวียน} - \text{หนี้สินหมุนเวียน}$$

ฉะนั้น การบริหารเงินทุนหมุนเวียนมีความเกี่ยวข้องกับการบริหารระดับและสัดส่วนของทรัพย์สินหมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งเป็นตัวกำหนดปัจจัยของสภาพคล่องของกิจการ องค์ประกอบที่สำคัญอีกหนึ่งของทรัพย์สินหมุนเวียน คือ สินค้าคงคลัง ซึ่งมีทั้ง วัตถุประสงค์ งานค้างทำสินค้าสำเร็จรูปที่รอการขาย ซึ่งทั้งหมดเป็นเงินลงทุนของกิจการ ประโยชน์ในการมีสินค้าคงคลังมากจะเป็นประโยชน์ทางอ้อม โดยที่การมีสินค้าสำเร็จรูปมากจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับประมาณการยอดขาย ถ้าความต้องการจริงมากกว่าที่ประมาณการไว้อย่างมาก แต่ถ้า การมีวัตถุประสงค์คงคลังมาก ก็จะช่วยลดความเสี่ยงในเรื่องวัตถุประสงค์ที่ขาดแคลนไม่สามารสดำเนินการผลิตต่อไปได้ และการผลิตมากก็จะช่วยลดต้นทุนในการผลิตลดลงด้วย ฉะนั้นแล้วผู้ประกอบการเองที่ต้องหาจุดสมดุลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สภาพคล่องที่เหมาะสม

กิจการควรรักษาระดับสภาพคล่องในระดับสูงเพื่อลดโอกาสการล้มละลาย แต่ในขณะเดียวกันก็จะเกิดค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนค่าเสียโอกาสขึ้น ซึ่งเกิดจากผลต่างรายได้ที่เกิดขึ้นกับการนำทรัพย์สินหมุนเวียนไปลงทุนกับทรัพย์สินอื่นๆ กับต้นทุนในการจัดหาเงินทุนเพื่อชำระภาระผูกพันที่ถึงกำหนดชำระ เช่นการนำเงินสดที่ได้ไปลงทุนทรัพย์สินอื่นก่อน และในขณะเดียวกันก็ขาดแคลนเงินสดที่จะนำมาชำระภาระหนี้ที่ถึงกำหนด

แนวทางการจัดการและแก้ปัญหาสภาพคล่องทางธุรกิจ

การแก้ปัญหาสภาพคล่อง สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารเงินทุนหมุนเวียนทั้งด้านทรัพย์สินและหนี้สินดังนี้

ตารางที่ 6: การแก้ปัญหา/ข้อเสนอแนะสภาพคล่องทางธุรกิจ

ทรัพย์สินหมุนเวียน	วิธีแก้ปัญหา / ข้อเสนอแนะ
- ลูกหนี้ทางการค้า	- เร่งเก็บหนี้ เข้มงวดการนัดชำระหนี้ - ลดเวลาการให้เครดิต - ให้ส่วนลดเมื่อชำระเงินสด
- สินค้าคงคลัง	- ขายสินค้าคงคลัง / ลดการสั่งซื้อ การกักตุน
- หลักทรัพย์ที่ขายในตลาด	- เร่งขายเพื่อเปลี่ยนเป็นเงินสด
หนี้สินหมุนเวียน	วิธีแก้ปัญหา / ข้อเสนอแนะ
- เจ้าหนี้ทางการค้า	- ยืดระยะเวลาการชำระเงิน
- เงินเบิกเกินบัญชี	- ชะลอการจ่ายเงินคืน / ขอยืมวงเงินเพิ่มเติม
- เงินกู้ยืมระยะสั้น	- ชะลอการจ่ายเงินคืน / ขอยืมวงเงินเพิ่มเติม

ที่มา: จิรพัฒน์ เงามประเสริฐวงศ์. (2544). *การบริหารสภาพคล่องและเงินสดในอุตสาหกรรม*.

กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

แนวทางการป้องกันไม่ให้สภาพคล่องตึงเครียด

การสำรองเงินสดให้อยู่ในระดับที่เพียงพอ โดยควรแบ่งการสำรองเงินดังกล่าวตามความเร่งด่วนของการใช้เงินในแต่ละวัตถุประสงค์ คือ

- เงินสดที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินธุรกิจประจำวัน ควรประเมินปริมาณเงินสดสำรองโดยอาจใช้ข้อมูลการจ่ายเงินสดรายเดือนย้อนหลังเฉลี่ยต่อวัน มาประเมินระดับเงินสดสำรองเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายไตรมาส ตามนโยบายของธุรกิจ

- เงินก้อนที่ยังไม่ต้องการใช้ในอนาคตอันใกล้ อาจนำไปลงทุนเพื่อให้เกิดดอกผลหรืออัตราผลตอบแทน ซึ่งในปัจจุบัน ธนาคารพาณิชย์ได้มีการออกผลิตภัณฑ์การออมที่ให้อัตราผลตอบแทนดีกว่าการฝากเงินทั่วไป แต่ยังคงให้สิทธิด้านสภาพคล่องในการถอนเงินออกไปใช้ได้ เมื่อมีความจำเป็นทางธุรกิจมาให้เลือกมากมาย เช่น ตัวแลกเงิน หรือกองทุนรวม เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องพิจารณาความเสี่ยงจากการลงทุนร่วมด้วย

- การบริหารลูกหนี้ ควรประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้อย่างรอบคอบ ติดตามความสามารถในการชำระหนี้อย่างสม่ำเสมอและใกล้ชิด นอกจากนี้ ยังควรให้ความสำคัญกับการจัดเก็บระบบข้อมูลลูกหนี้ ระบบการวางใบแจ้งหนี้และรับเช็ค การจ่ายคอมมิชชั่นให้ผู้ขายต่อเมื่อเก็บหนี้ได้ การรับชำระเงินแบบหักบัญชีอัตโนมัติ และการให้ส่วนลดเมื่อจ่ายหนี้เร็ว เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้กับลูกหนี้ เป็นต้น

- การบริหารสินค้าคงคลัง ควรจัดเก็บให้เหมาะสม อาทิ เก็บที่ส่วนกลางหรือใกล้แหล่งผลิต เพื่อให้ประหยัดต้นทุนการบริหารและค่าขนส่ง นอกจากนี้ ยังควรวางแผนการจัดซื้อและตั้งซื้อให้มีประสิทธิภาพ และระบายสินค้าคงคลังได้อย่างรวดเร็ว

- เจ้าหนี้การค้า พิจารณาทางเลือกในการจ่ายหนี้ให้เร็วขึ้นหากได้รับส่วนลด การขอเงื่อนไขการชำระหนี้ที่สมเหตุสมผลจากเจ้าหนี้ การกระจายซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อป้องกันความเสี่ยงและเพิ่มอำนาจการต่อรอง

- สินทรัพย์ถาวร ควรขาย หรือให้เช่าทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ออกไป ขณะเดียวกัน ก็ควรพิจารณาเงื่อนไขการซื้อ เช่า หรือเช่าซื้ออย่างรอบคอบ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกิจการ

- หนี้สิน รักษาอัตราหนี้สินต่อทุนให้อยู่ในระดับที่พอเหมาะ มีสัมพันธภาพที่ดีกับเจ้าหนี้ จัดลำดับต้นทุนของเงินทุน โดยเลือกใช้แหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำก่อน รวมถึงพยายามบริหารหนี้สินให้เหมาะสม เช่น การใช้เงินกู้ระยะยาวสำหรับการลงทุนระยะยาว และการกู้ยืมระยะสั้นสำหรับวัตถุประสงค์การใช้เงินระยะสั้น เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชินจิตร อังวรวงศ์ (2546) ได้ศึกษาถึง “ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของไทย” พบว่าปัญหาด้านแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมของไทยมีปัญหาด้านการพิจารณาหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้มากกว่าความเป็นไปได้ในการดำเนินธุรกิจที่ทำการเสนอขอสินเชื่อ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้ประกอบการไม่ได้ทำการจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ไม่มีจัดระบบบัญชีตามระบบที่ควรจะเป็นตามมาตรฐานสากล ทำให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินไม่สามารถพิจารณาความเป็นไปได้จากเอกสารของผู้ประกอบการ อีกทั้งผู้ประกอบการไม่ได้มีการวางแผนทางด้านธุรกิจ และขาดข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ เช่น ข้อมูลทางการตลาด ข้อมูลทางเทคโนโลยีในการผลิตที่ทันสมัย ข้อมูลของแหล่งเงินทุน รวมถึงการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับธุรกิจของตน ปัญหาการตอบสนองและดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลของสถาบันการเงินและแหล่งเงินทุนมีปัญหาคือนโยบายที่กำหนดออกมาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างชัดเจนและหน่วยงานบางแห่งไม่มีความพร้อมในการดำเนินการต่างๆ

อำนาจ แดงเรือ (2537) ได้ศึกษาถึง “การศึกษาแหล่งเงินทุนและตลาดสินเชื่อของอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่” ได้ทำการศึกษาการพิจารณาโครงสร้างตลาดพฤติกรรมของตลาด และผลปฏิบัติกรโดยพิจารณาอำนาจการผูกขาดของตลาด และอาศัยความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ สารสนเทศ ต้นทุน การติดตามบังคับหนี้ ต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินทุน ค่าตอบแทนความเสี่ยง ซึ่งล้วนแล้วมีอิทธิพลต่ออัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บและปริมาณการให้สินเชื่อ โดยการศึกษาจากผู้กู้ที่เป็นผู้ประกอบการ และจากผู้ให้กู้ โดยพบว่า ตลาดสินเชื่อในระบบมีความสัมพันธ์กับแหล่งสินเชื่อในระบบส่วนหนึ่ง โดยแหล่งสินเชื่อในระบบจะเป็นแหล่งเงินทุนและส่วนที่เหลือมาจากเงินออม และผลกำไรจากธุรกิจของผู้ให้กู้ในระบบ มีการแข่งขันการให้สินเชื่อในลักษณะกึ่งผูกขาด และพบว่ามีการจัดตั้งรวมกลุ่มกันในรูปแบบคาร์เทล (Cartel) แบบไม่เข้มงวดในกลุ่มของผู้ให้กู้เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แบ่งแยกตลาดระหว่างกัน กำหนดอัตราดอกเบี้ยรวมกัน และบางครั้งมีการร่วมกันปล่อยสินเชื่ออีกด้วย ส่วนในการติดตามบังคับชำระหนี้จากผู้กู้ กระทำโดยกระบวนการทางสังคมของผู้กู้ และผู้ให้กู้เป็นส่วนใหญ่ และอาศัยกระบวนการบังคับหนี้ภายใต้กฎหมายบัญญัติไว้น้อยมากหรือไม่มีเลย

จิรพรรณ โอพารณาเศรษฐ์ (2551) ได้ศึกษาถึง “การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และสาเหตุการเกิด NPLs ของ SMEs: กรณีศึกษาภาคเหนือ” พบว่าผู้ประกอบการกว่าร้อยละ 50 ประสบปัญหาและอุปสรรคการใช้บริการจากสถาบันการเงิน อุปสรรคที่สำคัญได้แก่ ความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน เงื่อนไขในการกู้ยืมยุ่งยาก ใช้เวลาในการอนุมัตินาน และผู้ประกอบการมีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ ในด้านปัจจัยที่กำหนดการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบัน

การเงินพบว่า ผู้ประกอบการไม่มีระบบบัญชี ไม่มีแผนการตลาด รวมถึงการมีประวัติเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และขาดสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ทำให้โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนลดลง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทางธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ทำกรเก็บรวบรวมจาก ตำรา เอกสาร บทความทางวิชาการ วิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ รวมไปถึงการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

รูปแบบและการวิจัย

1. รูปแบบวิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ภาคสนาม ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยใช้แบบเจาะจงหรือตามจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนด ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง (ณรงค์ โพธิ์พฤษานันท์, 2551) โดยทำการแจกแบบสอบถามกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในประเทศไทย ทำการตอบแบบสอบถาม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการหรือตัวแทนของสถานประกอบการทางธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในปี 2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 578,718 ราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ค่าความคาดเคลื่อนไม่เกิน 5 % ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 กิจการ

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยนี้ เป็นลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และมีการตรวจสอบและทดสอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามประกอบไปด้วยคำถามต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานประกอบการของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วยลักษณะของกิจการ ลักษณะการลงทุน ประเภทของธุรกิจ จำนวนเงินลงทุน จำนวนพนักงาน มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ สัดส่วนร้อยละของเงินทุนจากเงินทุนของตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ การยื่นขออนุมัติจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ ประเภทของวงเงินที่อนุมัติ วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน วิธีแก้ปัญหาเมื่อไม่ได้รับการอนุมัติจากสถาบันการเงิน การกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ วงเงินการกู้ยืมจากนอกระบบ อัตราดอกเบี้ยของแหล่งเงินทุนนอกระบบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 3 ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านธนาคารและสถาบันการเงิน ด้านผู้ประกอบการ ด้านรัฐบาล และระดับของปัญหา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ลักษณะของคำถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของไลเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสำคัญ 5 ระดับดังนี้

ปัญหาระดับมาก	5	คะแนน
ปัญหาระดับค่อนข้างมาก	4	คะแนน
ปัญหาระดับกลาง	3	คะแนน
ปัญหาระดับค่อนข้างน้อย	2	คะแนน
ปัญหาระดับน้อย	1	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับปัญหาและแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้

ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ระดับ} &= \frac{\text{ค่าน้ำหนักสูงสุด} - \text{ค่าน้ำหนักต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย	ระดับของอิทธิพลต่อปัญหา
4.21 – 5.00	ปัญหาระดับมาก
3.41 – 4.20	ปัญหาระดับค่อนข้างมาก
2.61 – 3.40	ปัญหาระดับกลาง
1.81 – 2.50	ปัญหาระดับค่อนข้างน้อย
1.00 – 1.80	ปัญหาระดับน้อย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน และระดับของปัญหา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ลักษณะของคำถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของไลเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสำคัญ 5 ระดับดังนี้

ปัญหาระดับมาก	5	คะแนน
ปัญหาระดับค่อนข้างมาก	4	คะแนน
ปัญหาระดับกลาง	3	คะแนน
ปัญหาระดับค่อนข้างน้อย	2	คะแนน
ปัญหาระดับน้อย	1	คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับปัญหาและแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ระดับ} &= \frac{\text{ค่าน้ำหนักสูงสุด} - \text{ค่าน้ำหนักต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย	ระดับของอิทธิพลต่อปัญหา
4.21 – 5.00	ปัญหาระดับมาก
3.41 – 4.20	ปัญหาระดับค่อนข้างมาก
2.61 – 3.40	ปัญหาระดับกลาง
1.81 – 2.50	ปัญหาระดับค่อนข้างน้อย
1.00 – 1.80	ปัญหาระดับน้อย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องใช้ได้ (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามไปปรึกษาขอรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct validity) และภาษาที่ใช้ (Content Validity) ในแบบสอบถามว่ามีความเหมาะสมและความชัดเจนของถ้อยภาษาตรงตามประเด็นการศึกษา และสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่

2. การทดสอบหาความเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทำการศึกษาวิจัยก่อน (Pre-Test) กับผู้ประกอบการขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) จำนวน 30 กิจการ เพื่อตรวจสอบว่าข้อคำถามในแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายต่อความเข้าใจเพียงใด โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) (ลิวัน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลการวิเคราะห์แบ่งแยกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ประกอบด้วย ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน ด้านผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านรัฐบาลได้ผลลัพธ์เท่ากับ 0.912 ซึ่งอยู่ในระดับความเชื่อมั่นที่เหมาะสมและยอมรับได้แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน และระดับของปัญหาได้ผลลัพธ์เท่ากับ 0.905 ซึ่งอยู่ในระดับความเชื่อมั่นที่เหมาะสมและยอมรับได้แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ให้กลุ่มเป้าหมายเลือกตอบแบบสอบถาม ทาง 2 ช่องทางดังนี้

1. แบบสอบถาม แจกกับ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยตรง

2. ให้ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ตอบแบบสอบถามทางเว็บไซต์
 ดังนี้ <https://spreadsheets.google.com/viewform?formkey=dFVmdXBpZmZhSUNTZWRSaGhDaDlaUUE6MQ> โดยส่งผ่านทาง E-Mail

การประมวลข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามจากข้อ 1 ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ สำหรับแบบสอบถามปลายปิด ส่วนแบบสอบถามปลายเปิด ผู้ศึกษาจะจัดกลุ่มคำตอบและ

รวบรวมเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงเป็นข้อเสนอแนะในการให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

3. การประมวลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกเข้าไฟล์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer: PC) ใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์เป็น โปรแกรมทางสถิติ ที่ช่วยคำนวณค่าทางสถิติ และวิเคราะห์ผลที่ได้จากการคำนวณ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติที่ใช้คือการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อการทดสอบสมมติฐานซึ่งจะใช้ทดสอบตัวแปรปัจจัยทางด้านลักษณะของธุรกิจ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้สูตรตามวิธี Least-Significant Different (LSD) และไคสแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแหล่งเงินทุนในลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกัน

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การศึกษาปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในครั้งนี้ได้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ประกอบการจากแหล่งต่างๆ ในประเทศไทยจำนวน 400 ราย จากแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานประกอบการ ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วยลักษณะของกิจการ ลักษณะการลงทุน ประเภทของธุรกิจ จำนวนเงินลงทุน จำนวนพนักงาน มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ สัดส่วนร้อยละของเงินทุนจากเงินทุนของตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ การยื่นขออนุมัติจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ ประเภทของวงเงินที่อนุมัติ วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน วิธีแก้ปัญหาเมื่อไม่ได้รับการอนุมัติจากสถาบันการเงิน การกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ วงเงินการกู้ยืมจากนอกระบบ อัตราดอกเบี้ยของแหล่งเงินทุนนอกระบบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 3 ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านธนาคารและสถาบันการเงิน ด้านผู้ประกอบการ ด้านรัฐบาล และระดับของปัญหา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนด้าน รัฐบาล ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน และระดับของปัญหา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้บริโภครวมกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution

α	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการทดสอบสมมติฐานหรือระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ (Level of Significance) โดยกำหนดไว้ที่ระดับ 0.05
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
H_0	แทน	Null hypothesis
H_1	แทน	Alternative hypothesis

ส่วนที่ 1: ข้อมูลสถานประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ตารางที่ 2: แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะกิจการ

ลักษณะกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	155	38.8
บริษัทจำกัด	112	28.0
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	81	20.3
ยังไม่ได้จดทะเบียน	39	9.8
อื่นๆ	9	2.3
บริษัทมหาชน	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะของกิจการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ลักษณะกิจการเป็นแบบเจ้าของคนเดียวที่มีจำนวนมากที่สุดมีจำนวน 155 รายคิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาคือบริษัทจำกัดมีจำนวน 112 รายคิดเป็นร้อยละ 28.0 ห้างหุ้นส่วนจำกัดมีจำนวน 81 รายคิดเป็นร้อยละ 20.3 ยังไม่ได้จดทะเบียนมีจำนวน 39 รายคิดเป็นร้อยละ 9.8 อื่นๆจำนวน 9 รายคิดเป็นร้อยละ 2.3 และบริษัทมหาชนจำนวน 4 รายคิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 3: แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกลักษณะการลงทุน

ลักษณะการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการคนเดียว	200	50.0
รวมกลุ่มลงทุนในหมู่ญาติ / เพื่อน	136	34.0
ร่วมทุนกับธุรกิจอื่นๆ	38	9.5
แฟรนไชส์	19	4.8
แผนกหรือส่วนหนึ่งของธุรกิจ	4	1.0
สาขาของธุรกิจขนาดใหญ่	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะการลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะการลงทุนแบบเจ้าของกิจการคนเดียวมากที่สุดจำนวน 200 รายคิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือรวมกลุ่มลงทุนในหมู่ญาติ/เพื่อนจำนวน 136 รายคิดเป็นร้อยละ 34.0 ร่วมทุนกับธุรกิจอื่นๆจำนวน 38 รายคิดเป็นร้อยละ 9.5 แฟรนไชส์จำนวน 19 รายคิดเป็นร้อยละ 4.8 แผนกหรือส่วนหนึ่งของธุรกิจจำนวน 4 รายคิดเป็นร้อยละ 1.0 สาขาของธุรกิจขนาดใหญ่จำนวน 3 รายคิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4: แสดงจำนวน และร้อยละของประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจพาณิชย์	145	36.3
ธุรกิจบริการ	117	29.3
อุตสาหกรรมการผลิต	88	22.0
ธุรกิจก่อสร้าง	50	12.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะประเภทธุรกิจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะประเภทธุรกิจพาณิชย์จำนวนมากที่สุดจำนวน 145 รายคิดเป็นร้อยละ 36.6

รองลงมาคือธุรกิจบริการจำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 29.3 อุตสาหกรรมการผลิตจำนวน 88 คิดเป็นร้อยละ 22.0 ธุรกิจก่อสร้างจำนวน 50 คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 5: แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนเงินลงทุน

จำนวนเงินลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 แสนบาท	56	14.0
100,001-500,000 บาท	62	15.5
500,001-1,000,000 บาท	58	14.5
1,000,001-5,000,000 บาท	103	25.8
5,000,001-10,000,000 บาท	81	20.3
มากกว่า 10,000,001 บาท	40	10.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามลักษณะของจำนวนเงินลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีการลงทุนจำนวน 1,000,001-5,000,000 บาทมีจำนวนมากที่สุดจำนวน 103 คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาจำนวน 5,000,001-10,000,000 บาทจำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 20.3 จำนวน 500,001-1,000,000 บาทเป็นจำนวน 58 คิดเป็นร้อยละ 14.5

ตารางที่ 6: แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
1-10 คน	248	62.0
11-20 คน	82	20.5
21-30 คน	19	4.8
31-40 คน	19	4.8
41-50 คน	9	2.3
มากกว่า 51 คนขึ้นไป	23	5.8
รวม	400	100.0

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละจำแนกตามจำนวนพนักงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนพนักงาน 1-10 คนจำนวนมากที่สุดเป็นจำนวน 248 คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาจำนวน 11-20 คนมีจำนวน 82 คิดเป็นร้อยละ 20.5 จำนวนมากกว่า 51 คนขึ้นไปจำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 5.8 จำนวน 21-30 คน และ จำนวน 31-40 คน มีจำนวนที่เท่ากันคือ 19 คิดเป็นร้อยละ 4.8 จำนวน 41-50 คนมีจำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 2.3

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ตารางที่ 7: แสดงจำนวน และร้อยละของ แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ

แหล่งเงินทุน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	จำนวน	ร้อยละ
เงินทุนของตนเอง	394	48.3
แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน	181	22.2
เงินกู้ยืมจากญาติพี่น้อง	157	19.3
แหล่งเงินกู้นอกระบบ	74	9.1
อื่นๆ	9	1.1
รวม	815	100.0

หมายเหตุ : ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมทั้งหมดจำนวน 400 แห่งแต่ละแห่งอาจจะมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจมากกว่า 1 แห่ง

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละของ แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองจำนวน 394 คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินจำนวน 181 คิดเป็นร้อยละ 22.2 เงินกู้ยืมจากญาติพี่น้องจำนวน 157 คิดเป็นร้อยละ 19.3 แหล่งเงินกู้นอกระบบจำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอื่นๆจำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 8: แสดงจำนวนสัดส่วน และร้อยละของเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน

เงินตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าร้อยละ 20	26	6.5
ร้อยละ 21-40	48	12.0
ร้อยละ 41-60	69	17.3
ร้อยละ 61-80	90	22.5
ร้อยละ 81-100	167	41.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนสัดส่วน และร้อยละของเงินทุนที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ส่วนของเงินตนเอง พบว่าส่วนใหญ่ใช้เงินตนเองร้อยละ 81-100 จำนวน 167 คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาใช้เงินตนเองร้อยละ 61-80 จำนวน 90 คิดเป็นร้อยละ 22.5 เงินตนเองร้อยละ 41-60 จำนวน 69 คิดเป็นร้อยละ 17.3 ใช้เงินตนเองร้อยละ 21-40 จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 12.0 เงินตนเองต่ำกว่าร้อยละ 20 จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 9: แสดงจำนวนสัดส่วน และร้อยละของเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน

เงินกู้ยืม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าร้อยละ 20	116	29.0
ร้อยละ 21-40	80	20.0
ร้อยละ 41-60	73	18.3
ร้อยละ 61-80	41	10.3
ร้อยละ 80-100	13	3.3
ร้อยละ 0 (ไม่ได้กู้)	77	19.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละของสัดส่วนของเงินทุนที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจส่วนของตนเอง พบว่าส่วนใหญ่ใช้กู้ยืมต่ำกว่าร้อยละ 20 จำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 21-40 จำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.0 เงินกู้ยืมร้อยละ 0 (ไม่ได้กู้) จำนวน 77 คิดเป็นร้อยละ 19.3 ใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 41-60 จำนวน 73 คิดเป็นร้อยละ 18.3 ให้เงินกู้ยืมร้อยละ 61-80 จำนวน 41 คิดเป็นร้อยละ 10.3 ใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 80-100 จำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 10: แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนที่เคยยื่นเรื่องขอกู้จากทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินเพื่อมาดำเนินธุรกิจ

การกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
เคย และ ได้รับการอนุมัติวงเงิน	181	45.3
ไม่เคย	163	40.8
เคย แต่ไม่ได้รับการอนุมัติวงเงิน	55	13.8
ไม่ระบุ	1	0.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน และร้อยละของสัดส่วนของจำนวนที่เคยยื่นเรื่องขอกู้จากทางธนาคารหรือสถาบันการเงินเพื่อมาดำเนินธุรกิจ พบว่าส่วนใหญ่ เคย และ ได้รับการอนุมัติวงเงินจำนวน 181 คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาไม่เคยขอกู้จากสถาบันการเงินหรือธนาคารจำนวน 163 คิดเป็นร้อยละ 40.8 เคยแต่ไม่ได้รับการอนุมัติวงเงินจำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 13.8 ไม่ระบุจำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 11: แสดงจำนวน และร้อยละของความมุ่งหวังในการกู้ยืม

ความมุ่งหวัง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งไม่ได้เต็มจำนวนที่ขอกู้ยืม	91	22.8
เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งเต็มจำนวนที่ยื่นขอกู้ยืม	88	22.0
อื่นๆ	2	0.5
รวม	181	45.3

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน และร้อยละของความมุ่งหวังในการกู้ยืม พบว่าจำนวนส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งไม่ได้เต็มจำนวนที่ขอกู้ยืมจำนวน 91 คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมา เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งเต็มจำนวนที่ยื่นขอกู้ยืมจำนวน 88 คิดเป็นร้อยละ 22.0 อื่นๆจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 12: วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ

วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	80	20.0
1,000,001-5,000,000 บาท	68	17.0
5,000,001-10,000,000 บาท	20	5.0
10,000,001 บาท ขึ้นไป	13	3.3
รวม	181	45.3

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน และร้อยละของวงเงินที่ได้รับการอนุมัติ พบว่าส่วนใหญ่วงเงินที่ได้รับการอนุมัติต่ำกว่า 1,000,000 บาทจำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาวงเงิน 1,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 68 คิดเป็นร้อยละ 17.0 วงเงินจำนวน 5,000,001-10,000,000 บาท จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 5.0 วงเงินจำนวน 10,000,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตารางที่ 13: แสดงจำนวน และร้อยละของประเภทของวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน

วงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินประเภท	จำนวน	ร้อยละ
วงเงินเบิกเกินบัญชี O/D	115	40.8
เงินกู้ระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 3 ปี)	78	27.7
เงินกู้ระยะสั้น (ไม่เกิน 3 ปี)	57	20.2
ตัวสัญญาใช้เงิน	14	5.0
หนังสือค้ำประกัน	14	5.0
อื่นๆ	4	1.4
รวม	282	100.0

หมายเหตุ : ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมทั้งหมดจำนวน 181 แห่งที่ใช้เงินกู้จาก

สถาบันการเงิน ซึ่งแต่ละแห่งอาจจะมีประเภทของวงเงินกู้ยืมมากกว่า 1 ประเภท

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน และร้อยละของประเภทของวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้วงเงินเบิกเกินบัญชี O/D จำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาเงินกู้ระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 78 คิดเป็นร้อยละ 27.7 เงินกู้ระยะสั้น (ไม่เกิน 3 ปี) จำนวน 57 คิดเป็นร้อยละ 20.2 ตัวสัญญาใช้เงินและหนังสือค้ำประกันซึ่งมีจำนวนที่เท่ากัน จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 5.0 อื่นๆ จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 14: แสดงจำนวน และร้อยละของวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน

วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน (ตอบได้มากกว่า1)	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เป็นเงินสดสำรอง (เงินสดหมุนเวียน)	129	37.1
ใช้เพื่อซื้อสินค้าและวัตถุดิบ	84	24.1
ใช้เพื่อชำระหนี้	59	17.0
ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร	46	13.2
ใช้เพื่อให้เครดิตสำหรับลูกค้าที่ขายเป็นเงินเชื่อ	22	6.3
ใช้เพื่อการส่งออก	5	1.4
อื่นๆ	3	0.9
รวม	348	100.0

หมายเหตุ : ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมทั้งหมดจำนวน 181 แห่งที่ใช้เงินกู้จากสถาบันการเงิน ซึ่งแต่ละแห่งอาจจะมีประเภทของวงเงินกู้ยืมมากกว่า 1 ประเภท

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน และร้อยละของวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน พบว่าส่วนใหญ่ใช้เป็นเงินสดสำรอง (เงินสดหมุนเวียน) จำนวน 129 คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาใช้เพื่อซื้อสินค้าและวัตถุดิบจำนวน 84 คิดเป็นร้อยละ 24.1 ใช้เพื่อชำระหนี้ จำนวน 59 คิดเป็นร้อยละ 17.0 ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรจำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 13.2 ใช้เพื่อให้เครดิตสำหรับลูกค้าที่ขายเป็นเงินเชื่อจำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 6.3 ใช้เพื่อการส่งออกจำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 1.4 อื่นๆจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 0.9

ตารางที่ 15: แสดงจำนวน และร้อยละของวิธีแก้ปัญหาจากการไม่ได้รับการอนุมัติจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน

วิธีในการแก้ปัญหาการหาเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
ไปขอกู้จากญาติ หรือเพื่อน	146	36.5
ไปขอกู้จากสถาบันการเงินอื่นๆ	135	33.8
ไปกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ	71	17.8
ไม่ระบุ	48	12.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน และร้อยละของวิธีแก้ปัญหาจากการไม่ได้รับการอนุมัติจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน พบว่าส่วนใหญ่จะใช้วิธีไปขอกู้จากญาติหรือเพื่อนจำนวน 146 คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาไปขอกู้จากสถาบันการเงินอื่นๆจำนวน 135 คิดเป็นร้อยละ 33.8 วิธีไปกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบจำนวน 71 คิดเป็นร้อยละ 17.8 ไม่ระบุจำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตารางที่ 16: แสดงจำนวน และร้อยละของการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ

การกู้เงินจากนอกระบบ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	326	81.5
เคย	74	18.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน และร้อยละของการกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยใช้การกู้เงินจากนอกระบบจำนวน 326 คิดเป็นร้อยละ 81.5 เคยกู้เงินจากนอกระบบจำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 18.5

ตารางที่ 17: แสดงจำนวน และร้อยละของวงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากเงินกู้ยืมในระบบ

วงเงินที่ท่านได้รับการอนุมัติ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100,000 บาท	23	5.8
100,001-500,000 บาท	20	5.0
500,001-1,000,000 บาท	19	4.8
1,000,001 บาท ขึ้นไป	12	3.0
รวม	74	18.5

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน และร้อยละของวงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากเงินกู้ยืมในระบบ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับวงเงินต่ำกว่า 100,000 บาท จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 5.8 รองลงมาวงเงิน 100,001-500,000 บาท จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 5.0 วงเงิน 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 4.8 วงเงิน 1,000,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 18: แสดงจำนวน และร้อยละของอัตราดอกเบี้ยที่ชำระกับแหล่งเงินทุนในระบบ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนดหรือไม่

อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนด	จำนวน	ร้อยละ
สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนด	62	15.5
ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนด	12	3.0
รวม	74	18.5

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน และร้อยละของอัตราดอกเบี้ยที่ชำระกับแหล่งเงินทุนในระบบ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนดหรือไม่ พบว่าส่วนใหญ่ชำระเงินสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนดจำนวน 62 คิดเป็นร้อยละ 15.5

ส่วนที่ 3: ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของรัฐกิจขนาดกลางและรัฐกิจขนาดย่อม (SMEs)

ตารางที่ 19: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันการเงินของผู้ประกอบการ

เรื่อง	ระดับ					จำนวนรวม	Mean	S.D	ระดับ
	1	2	3	4	5				
ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน									
17.1) ระยะเวลาในการใช้เงินคืนสั้นเกินไป	1 0.3%	8 2.0%	67 16.8%	149 37.3%	175 43.8%	400	4.22	0.812	มากที่สุด
17.2) ใช้ระยะเวลานานในการอนุมัติ	0 0%	5 1.3%	86 21.5%	122 30.5%	187 46.8%	400	4.23	0.826	มากที่สุด
17.3) ใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ่งยาก	0 0%	12 3.0%	63 15.8%	121 30.3%	204 51.0%	400	4.29	0.839	มากที่สุด
17.4) เจื่อนใจในการให้สินเชื่อที่ยุ่งยาก	0 0%	10 2.5%	56 14.0%	149 37.3%	185 46.3%	400	4.27	0.794	มากที่สุด
17.5) อัตราดอกเบี้ยสูง	3 0.8%	41 10.3%	112 28.0%	97 24.3%	147 36.8%	400	3.86	1.053	มาก

(มีตารางต่อ)

ตารางที่ 19(ต่อ): แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันการเงินของผู้ประกอบการ

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำนวนรวม	Mean	S.D	ระดับ
17.6) ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน	0	6	83	131	180	400	4.21	0.821	มากที่สุด
	0%	1.5%	20.85%	32.8%	45.0%				
17.7) ไม่มีการให้คำปรึกษาในการแนะนำ การขอสินเชื่อ	7	37	108	138	110	400	3.77	1.010	มาก
	1.8%	9.3%	27.0%	34.5%	27.5%				
17.8) ไม่มีนโยบายสนับสนุน SMEs	8	38	113	147	94	400	3.70	0.996	มาก
	2.0%	9.5%	28.3%	36.8%	23.5%				
รวม							4.07	0.67	มาก

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) การ พบว่าผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านธนาคารและสถาบันทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 คะแนน จากในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านธนาคารและสถาบันทางการเงินในระดับมากที่สุดคือ การใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ้งยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 คะแนน ระยะเวลาในการใช้เงินคืนสั้นเกินไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 คะแนน ใช้ระยะเวลานานในการอนุมัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 คะแนน เงื่อนไขในการให้สินเชื่อยุ่งยากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 คะแนน ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 คะแนน สำหรับปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดย

ด้านธนาคารและสถาบันทางการเงิน ในระดับมากคือ อัตราดอกเบี้ยสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 คะแนน ไม่มีการให้คำปรึกษาในการแนะนำ การขอสินเชื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 คะแนน ไม่มีนโยบายสนับสนุน ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 คะแนน

ตารางที่ 20: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำนวนรวม	Mean	S.D	ระดับ
ด้านผู้ประกอบการ									
17.9) ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน	22	34	106	107	131	400	3.73	1.165	มาก
	5.5	8.5	26.5	26.8	32.8				
17.10) ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน	21	54	107	108	110	400	3.58	1.176	มาก
	5.3	13.5	26.8	27.0	27.5				
17.11) ไม่มีแผนดำเนินธุรกิจอย่างชัดเจน	18	50	132	104	96	400	3.52	1.119	มาก
	4.5	12.5	33.0	26.0	24.0				
17.12) วัตถุประสงค์ที่นำเงินกู้ไปใช้ไม่ชัดเจน	23	54	126	121	76	400	3.43	1.115	มาก
	5.8	13.5	31.5	30.3	19.0				
17.13) ขาดความเข้าใจในการขอสินเชื่อ	25	40	106	122	107	400	3.62	1.162	มาก
	6.3	10.0	26.5	30.5	26.8				
17.14) ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน	23	31	77	91	178	400	3.92	1.210	มาก
	5.8	7.8	19.3	22.8	44.5				
รวม							3.63	0.96	มาก

ตารางที่ 20: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) พบว่าผู้ประกอบการประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านผู้ประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 คะแนน โดยปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการในระดับมากคือ ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 คะแนน ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 คะแนน ไม่มีแผนดำเนินธุรกิจอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 คะแนน วัตถุประสงค์ที่นำเงินกู้ไปใช้ไม่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 คะแนน ขาดความเข้าใจในการขอสินเชื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 คะแนน ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 คะแนน

ตารางที่ 21: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำนวนรวม	Mean	S.D	ระดับ
ด้านรัฐบาล									
17.15) นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	14	39	134	130	83	400	3.57	1.033	มาก
	3.5	9.8	33.5	32.5	20.8				
17.16) สถาบันเงินกู้ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไม่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการให้สินเชื่อ	9	42	115	146	88	400	3.66	1.007	มาก
	2.3	10.5	28.8	36.5	22.0				

(มีตารางต่อ)

ตารางที่ 21(ต่อ): แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล

17.17) มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน SMEs น้อย	10	37	126	127	100	400	3.68	1.028	มาก
	2.5	9.3	31.5	31.8	25.0				
รวม							3.63	0.90	มาก
รวมปัญหาโดยรวม							3.83	0.64	มาก

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านรัฐบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 คะแนน โดยปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ในระดับมากคือ นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนไม่ชัดเจนเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 คะแนน สถาบันเงินกู้ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไม่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 คะแนน มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน SMEs น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 คะแนน

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ตารางที่ 22: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการ
แก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านรัฐบาล

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำ นวน รวม	Mea n	S. D	ระดับ
ด้านรัฐบาล									
18.1) ทางรัฐบาล ควรมีนโยบายใน การช่วยเหลือกลุ่มเงินทุนในระบบ	75	60	70	96	99	400	3.21	1.4 46	ปาน กลาง
	18.8	.0	.5	.0	.8				
18.2) รัฐบาลควรลดเงื่อนไขและ ขั้นตอนในการปล่อยสินเชื่อ ใน ส่วนของหลัก ทรัพย์สินค้ำประกันและ ผู้ค้ำประกัน	3	31	97	15	11	400	3.87	.94 5	มาก
	.8	7. 8	24 .3	38 .5	28 .8				
18.3) รัฐบาลควรจัดหาแหล่งเงินทุน สนับสนุนธุรกิจ SMEs ซึ่งเน้นค้ำ วงเงินทุน การกำหนดระยะเวลา ชำระเงินและดอกเบี้ยเป็นกรณีพิเศษ	1	29	87	15	12	400	3.94	.9 17	มาก
	.3	7. 3	21 .8	39 .5	31 .3				

(มีตารางต่อ)

ตารางที่ 22(ต่อ): แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านรัฐบาล

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำนวนรวม	Mean	S. D	ระดับ
18.4) รัฐบาลควรกำหนดนโยบายผลักดันให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ	3	24	82	15	136	400	3.99	.9	มาก
	.8	6.0	20.5	38.8	34.0			24	
รวม							3.76	0.88	มาก

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาล พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) คิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภาครัฐบาลมีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 คะแนน โดยแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาลในระดับมากที่สุดคือ รัฐบาลควรลดเงื่อนไขและขั้นตอนในการปล่อยสินเชื่อ ในส่วนของหลัก ทรัพย์สินค้ำประกันและผู้ค้ำประกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 คะแนน รัฐบาลควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนธุรกิจ SMEs ซึ่งเน้นค้ำวงเงินกู้ การกำหนดระยะเวลา เวลาการชำระเงินและดอกเบี้ยเป็นกรณีพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 คะแนน รัฐบาลควรกำหนดนโยบายผลักดันให้ สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 คะแนน ในระดับปานกลางคือ ทางรัฐบาล ควรมีนโยบายในการช่วยเหลือกลุ่มเงินกู้นอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 คะแนน

ตารางที่ 23: แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการ
แก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านธนาคารและสถาบันการเงิน

เรื่อง	ระดับ								
	1	2	3	4	5	จำนวน รวม	Mean	S.D	ระดับ
ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน									
18.5)สถาบันการเงินควรลด อัตราดอกเบี้ยให้ถูกลง	3	24	82	155	136	400	4.37	.954	มากที่สุด
	.8	6.8	9.0	21.5	62.0				
18.6)ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ หรือบุคคลค้ำประกัน	6	25	64	86	219	400	4.22	1.024	มากที่สุด
	1.5	6.3	16.0	21.5	54.8				
18.6) เพิ่มระยะเวลาในการ ชำระเงิน ให้ยาวนานขึ้น	3	14	47	90	246	400	4.41	.882	มากที่สุด
	.8	3.5	11.8	22.5	61.5				
18.7) มีพนักงานให้คำปรึกษา อย่างใกล้ชิด ในการขอสินเชื่อ	3	27	61	102	207	400	4.21	.983	มากที่สุด
	.8	6.8	15.3	25.5	51.8				
18.8) มีนโยบายสนับสนุน SMEs ให้มากกว่าเดิม	2	16	56	108	218	400	4.31	.892	มากที่สุด
	.5	4.0	14.0	27.0	54.5				
18.9) มีความรวดเร็วในการให้ อนุมัติวงเงิน	2	19	55	74	250	400	4.38	.926	มากที่สุด
	.5	4.8	13.8	18.5	62.5				
รวม							4.31	0.82	มากที่สุด
รวมแนวทางแก้ไขโดยรวม							4.09	0.73	มาก

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางด้านธนาคารและสถาบันการเงิน พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) คิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันการเงินมีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คะแนน โดยแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคาร และสถาบันทางการเงินในระดับมากที่สุดคือ สถาบันการเงินควรลดอัตราดอกเบี้ยให้ถูกลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 คะแนน ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 คะแนน เพิ่มระยะเวลาในการชำระเงิน ให้ยาวนานขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 คะแนน มีพนักงานให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ในการขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 คะแนน มีนโยบายสนับสนุน SMEs ให้มากกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 คะแนน มีความรวดเร็วในการให้ออกอนุมัติวงเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 คะแนน

ส่วนที่ 5: ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ มีการใช้สถิติแบบไคสแควร์ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันของแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจในลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกัน และ ใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F - test) หรือการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : One – way ANOVA) การทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

ตาราง 24: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการลงทุนกับแหล่งเงินทุนที่นำมา
ดำเนินธุรกิจ

ลักษณะ ผู้ประกอบการ	แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ								
	เงินทุนของ ตนเอง		แหล่งเงินกู้จาก สถาบันการเงิน		เงินกู้ยืมจาก ญาติ / เพื่อน		แหล่งเงินกู้ นอกระบบ4		Chi Square
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	
ลักษณะ การลงทุน									22.935 p = 0.028*
เจ้าของ กิจการคน เดียว	195	50.8%	81	21.1%	65	16.9%	43	11.2%	
รวมกลุ่ม ลงทุนใน หมู่ญาติ/ เพื่อน	136	45.6%	65	21.8%	72	24.2%	25	8.4%	
ร่วมทุนกับ ธุรกิจอื่นๆ	38	46.9%	27	33.3%	14	17.3%	2	2.5%	
แผนกหรือ ส่วนหนึ่ง ของธุรกิจ	7	46.7%	4	26.7%	4	26.7%	0	.0%	
แฟรนไชส์	18	52.9%	4	11.8%	8	23.5%	4	11.8%	
รวม	394	48.52%	181	22.29%	117	20.07%	74	9.11%	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 จากการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ Pearson Chi-Square พบว่า ลักษณะการ ลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่ง น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ แตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

ตาราง 25: การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนเงินลงทุน กับแหล่งเงินทุนที่นำมา ดำเนินธุรกิจ

ลักษณะของ ผู้ประกอบการ	แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ colum								Chi Square
	เงินทุนของ ตนเอง1		แหล่งเงินกู้จาก สถาบันการเงิน		เงินกู้ยืมจาก ญาติ / เพื่อน		แหล่งเงินกู้ นอกกระบบ		
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	
จำนวนเงิน ลงทุน									28.089
ต่ำกว่า 1 แสน บาท	53	60.2%	11	12.5%	13	14.8%	11	12.5%	p= 0.021*
100,001 – 500,00 บาท	62	50.0%	16	12.9%	23	29.0%	10	8.1%	
	56	50.5%	26	23.4%	23	20.7%	6	5.4%	

(มีตารางต่อ)

ตาราง 25(ต่อ): การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนเงินลงทุน กับแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ

ลักษณะของผู้ประกอบการ	แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ colum								
	เงินทุนของตนเอง ¹		แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน		เงินกู้ยืมจากญาติ / เพื่อน		แหล่งเงินกู้นอกระบบ		Chi Square
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1,000,001-5,000,000 บาท	102	44.7%	57	25.0%	50	21.9%	19	8.3%	
5,000,001-10,000,000 บาท	81	43.8%	44	23.8%	40	21.6%	20	10.8%	
มากกว่า 10,000,001 บาท	40	44.9%	27	30.3%	14	15.7%	8	9.0%	
รวม	394	47.76%	181	21.94%	176	21.33%	74	8.97%	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 จากการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ Pearson Chi-Square พบว่า จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีปัญหาารวมที่แตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีปัญหารวมที่ไม่ต่างกัน

H_1 : จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีปัญหารวมที่แตกต่างกัน

ตาราง 26: แสดงการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างจำนวนเงินลงทุน กับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig
ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน					
-ระหว่างกลุ่ม	3.174	5	.635		
-ภายในกลุ่ม	173.805	394	.441		
รวม	176.979	399		1.439	.209
ด้านผู้ประกอบการ					
-ระหว่างกลุ่ม	24.737	5	4.947		
-ภายในกลุ่ม	340.229	394	.864		
รวม	364.966	399		5.729	.000*
ด้านรัฐบาล					
-ระหว่างกลุ่ม	1.205	5	.241		
-ภายในกลุ่ม	327.372	394	.831		
รวม	328.577	399		.290	.918
ปัญหารวม					
-ระหว่างกลุ่ม	6.125	5	1.225		
-ภายในกลุ่ม	157.210	394	.399		
รวม	163.335	399		3.070	.010*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่าง จำนวนเงินลงทุน กับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยใช้ค่าสถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ ผู้ประกอบการ

ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะทดสอบรายคู่ โดยวิธี Least-Significant Different (LSD) ดังตารางที่ 25.1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า

ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเท่ากับ 0.209 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านธนาคารและสถาบันการเงินไม่ต่างกัน

ด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเท่ากับ 0.000* ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะทดสอบรายคู่ โดยวิธี Least-Significant Different (LSD) ดังตารางที่ 25.2

ด้านรัฐบาล มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเท่ากับ 0.918 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านรัฐบาลไม่ต่างกัน

ตารางที่ 26.1: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างจำนวนเงินลงทุน กับ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม

จำนวนเงินลงทุน	Mean	ต่ำกว่า 1 แสนบาท	100,001 – 500,00 บาท	500,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,001 บาท
		3.94	3.96	3.92	3.86	3.73	3.55
ต่ำกว่า 1 แสนบาท	3.94	-	0.02*	0.08*	0.21	0.39	0.01*
100,001 – 500,00 บาท	3.96		-	0.03*	0.09	0.23	0.40
500,001- 1,000,000 บาท	3.92			-	0.06	0.19	0.37
1,000,001- 5,000,000 บาท	3.86				-	0.13	0.31
5,000,001- 10,000,000 บาท	3.73					-	0.18
มากกว่า 10,000,001 บาท	3.55						-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่าง จำนวนเงินลงทุน กับ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี LSD พบว่า

ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 100,001– 500,000 บาท มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 100,001 – 500,000 บาท, 500,001-1,000,000 บาท และ มากกว่า 10,000,001 บาท

ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 100,001 – 500,000 บาท มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 500,001-1,000,000 บาท

ตารางที่ 26.2: แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างจำนวนเงินลงทุน กับ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านผู้ประกอบการ

จำนวนเงินลงทุน	Mean	ต่ำกว่า 1 แสนบาท	100,001 – 500,00 บาท	500,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,001 บาท
		3.89	3.77	3.71	3.76	3.44	3.03
ต่ำกว่า 1 แสนบาท	3.89	-	0.12	0.18	0.13	0.45	0.86
100,001 – 500,00 บาท	3.77		-	0.05	0.00*	0.33	0.74
500,001- 1,000,000 บาท	3.71			-	0.05	0.27	0.69

(มีตารางต่อ)

ตารางที่ 26.2 (ต่อ): แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างจำนวนเงินลงทุน กับ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านผู้ประกอบการ

จำนวนเงินลงทุน	Mean	ต่ำกว่า 1 แสนบาท	100,001 – 500,000 บาท	500,001- 1,000,000 บาท	1,000,001- 5,000,000 บาท	5,000,001- 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,001 บาท
		3.89	3.77	3.71	3.76	3.44	3.03
1,000,001- 5,000,000 บาท	3.76				-	0.32	0.74
5,000,001- 10,000,000 บาท	3.44					-	0.41
มากกว่า 10,000,001 บาท	3.03						-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างแสดงจำนวนเงินลงทุน กับ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ ผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ด้านผู้ประกอบการ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า

ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 100,001 – 500,000 บาท มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ โดยรวม แตกต่างจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีจำนวนเงินลงทุน 1,000,001 - 5,000,000 บาท

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)
2. เพื่อทราบถึงปัจจัยของปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อหมุนเวียนในธุรกิจ
3. เพื่อทราบถึงแนวทางแก้ปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อธุรกิจในอนาคตของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่ดำเนินธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในปี 2553 จำนวน 400 ตัวอย่าง

โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ โดยหาความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division) การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ โดยใช้ค่าสถิติ Pearson Chi-Square ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถสรุปและเสนอผลการศึกษา ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลสถานประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีลักษณะกิจการเป็นแบบเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 38.8 มีลักษณะการลงทุนเป็นแบบ เจ้าของกิจการคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีประเภทธุรกิจเป็นแบบ ธุรกิจพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีจำนวนเงินลงทุน 1,000,001-5,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.8 และมีจำนวนพนักงาน 1-10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของรัฐกิจขนาดกลางและรัฐกิจขนาดย่อม (SMEs)

จากผลการวิเคราะห์ แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเองจำนวน 394 คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินจำนวน 181 คิดเป็นร้อยละ 22.2 เงินกู้ยืมจากญาติพี่น้องจำนวน 157 คิดเป็นร้อยละ 19.3 แหล่งเงินกู้นอกระบบจำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอื่นๆจำนวน 9 คิดเป็นร้อยละ 1.1

เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เงินตนเองร้อยละ 81-100 จำนวน 167 คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาใช้เงินตนเองร้อยละ 61-80 จำนวน 90 คิดเป็นร้อยละ 22.5 เงินตนเองร้อยละ 41-60 จำนวน 69 คิดเป็นร้อยละ 17.3 ใช้เงินตนเองร้อยละ 21-40 จำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 12.0 เงินตนเองต่ำกว่าร้อยละ 20 จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 6.5

เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเทียบสัดส่วนระหว่างเงินตนเองและเงินกู้ยืมที่นำมาใช้ในการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เงินต่ำกว่าร้อยละ 20 จำนวน 116 คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 21-40 จำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.0 เงินกู้ยืมร้อยละ 0 (ไม่ได้กู้) จำนวน 77 คิดเป็นร้อยละ 19.3 ใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 41-60 จำนวน 73 คิดเป็นร้อยละ 18.3 ให้เงินกู้ยืมร้อยละ 61-80 จำนวน 41 คิดเป็นร้อยละ 10.3 ใช้เงินกู้ยืมร้อยละ 80-100 จำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 3.3

จำนวนที่เคยยื่นเรื่องขอกู้จากทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินเพื่อมาดำเนินธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่ เคย และได้รับการอนุมัติวงเงินจำนวน 181 คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาไม่เคยขอกู้จากสถาบันการเงินหรือธนาคารจำนวน 163 คิดเป็นร้อยละ 40.8 เคยแต่ไม่ได้รับการอนุมัติวงเงินจำนวน 55 คิดเป็นร้อยละ 13.8 ไม่ระบุจำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.3

ความมุ่งหวังในการกู้ยืม พบว่าจำนวนส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งไม่ได้เต็มจำนวนที่ขอกู้ยืมจำนวน 91 คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาเป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งเต็มจำนวนที่ยื่นขอกู้ยืมจำนวน 88 คิดเป็นร้อยละ 22.0 อื่นๆจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 0.5

วงเงินที่ได้รับอนุมัติ พบว่าส่วนใหญ่วงเงินที่ได้รับอนุมัติต่ำกว่า 1,000,000 บาทจำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมาวงเงิน 1,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 68 คิดเป็นร้อยละ 17.0 วงเงินจำนวน 5,000,001-10,000,000 บาท จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 5.0 วงเงินจำนวน 10,000,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 13 คิดเป็นร้อยละ 3.3

ประเภทของวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน พบว่าส่วนใหญ่ใช้วงเงินเบิกเกินบัญชี O/D จำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาเงินกู้ระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 78 คิดเป็นร้อยละ

ละ 27.7 เงินกู้ระยะสั้น (ไม่เกิน 3 ปี) จำนวน 57 คิดเป็นร้อยละ 20.2 ตัวสัญญาใช้เงินและหนังสือค้ำประกันซึ่งมีจำนวนที่เท่ากัน จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 5.0 อื่นๆจำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 1.4

วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน พบว่าส่วนใหญ่ใช้เป็นสดสำรอง (เงินสดหมุนเวียน) จำนวน 129 คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาใช้เพื่อซื้อสินค้าและวัตถุดิบจำนวน 84 คิดเป็นร้อยละ 24.1 ใช้เพื่อชำระหนี้ จำนวน 59 คิดเป็นร้อยละ 17.0 ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวรจำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 13.2 ใช้เพื่อให้เครดิตสำหรับลูกค้าที่ขายเป็นเงินเชื่อจำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 6.3 ใช้เพื่อการส่งออก จำนวน 5 คิดเป็นร้อยละ 1.4 อื่นๆจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 0.9

วิธีแก้ปัญหากจากการไม่ได้รับการอนุมัติจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน พบว่าส่วนใหญ่จะใช้วิธีไปขอกู้จากญาติพี่น้องหรือเพื่อนจำนวน 146 คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาไปขอกู้จากสถาบันการเงินอื่นๆจำนวน 135 คิดเป็นร้อยละ 33.8 วิธีไปกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบจำนวน 71 คิดเป็นร้อยละ 17.8 ไม่ระบุจำนวน 48 คิดเป็นร้อยละ 12.0

การกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยใช้การกู้เงินจากนอกระบบ จำนวน 326 คิดเป็นร้อยละ 81.5 เคยกู้เงินจากนอกระบบจำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 18.5

วงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากเงินทุนนอกระบบ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับวงเงินต่ำกว่า 100,000 บาท จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 5.8 รองลงมาวงเงิน 100,001-500,000 บาท จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 5.0 วงเงิน 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 4.8 วงเงิน 1,000,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 3.0

อัตราดอกเบี้ยที่ชำระกับแหล่งเงินทุนนอกระบบ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนดหรือไม่ พบว่าส่วนใหญ่ชำระเงินสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนดจำนวน 62 คิดเป็นร้อยละ 15.5

ส่วนที่ 3: ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ด้านธนาคารและสถาบันทางการเงิน พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยด้านธนาคารและสถาบันทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 โดยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านธนาคารและสถาบันทางการเงินในระดับมากที่สุดคือ การใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ่งยากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ระยะเวลาในการใช้เงินคืนสั้นเกินไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ใช้ระยะเวลานานในการอนุมัติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เงื่อนไขในการให้สินเชื่อยุ่งยากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 สำหรับปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยด้านธนาคารและสถาบันทางการเงิน ในระดับมากที่สุดคือ อัตราดอกเบี้ยสูงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ไม่มีการ

ให้คำปรึกษาในการแนะนำ การขอสินเชื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ไม่มีนโยบายสนับสนุน ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70

ด้านผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยด้านผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 โดยปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการในระดับมากคือ ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ไม่มีแผนดำเนินธุรกิจอย่างชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 วัตถุประสงค์ที่นำเงินไปใช้ไม่ชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ขาดความเข้าใจในการขอสินเชื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ด้านรัฐบาล พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยด้านรัฐบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 โดยปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการในระดับมากคือ มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน SMEs น้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 สถาบันเงินกู้ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไม่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการให้สินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนไม่ชัดเจนเท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

ด้านรัฐบาล พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) คิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภาครัฐบาลมีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 โดยแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านรัฐบาลในระดับมากคือ รัฐบาลควรลดเงื่อนไขและขั้นตอนในการปล่อยสินเชื่อ ในส่วนของหลัก ทรัพย์ค้ำประกันและผู้ค้ำประกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 รัฐบาลควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนธุรกิจ SMEs ซึ่งเน้นด้านวงเงินกู้ การกำหนดระยะเวลาการชำระเงินและดอกเบี้ยเป็นกรณีพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รัฐบาลควรกำหนดนโยบายผลักดันให้ สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ในระดับปานกลางคือ ทางรัฐบาลควรมีนโยบายในการช่วยเหลือกลุ่มเงินกู้นอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) การคิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคารและสถาบันการเงินมีอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 โดยแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านธนาคาร และสถาบันทางการเงินในระดับมากที่สุดคือ สถาบันการเงินควรลดอัตราดอกเบี้ยให้ถูกลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เพิ่ม

ระยะเวลาในการชำระเงิน ให้ยาวนานขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 มีพนักงานให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ในการขอสินเชื่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีนโยบายสนับสนุน ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ให้มากกว่าเดิม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 มีความรวดเร็วในการให้ออมนุมัติวงเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

ส่วนที่ 5: ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.028 ซึ่งต่ำกว่าระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) คือลักษณะการลงทุนที่แตกต่างกัน มีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.021 ซึ่งต่ำกว่าระดับ 0.05 ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) คือจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกัน มีปัญหาารวมที่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์พบว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า จำนวนเงินลงทุนที่ต่างกัน มีปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านผู้ประกอบการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ลักษณะการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่แตกต่างกัน พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีลักษณะการลงทุนแบบเจ้าของกิจการคนเดียว เงินที่นำมาดำเนินธุรกิจมาจากเงินทุนของตนเองมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ที่

เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการไม่นิยมกู้เงินจากภายนอก หรือการไม่ได้อนุมัติจากธนาคารและสถาบันทางการเงิน หรือการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และลักษณะการลงทุนแบบรวมกลุ่มลงทุนในหมู่ญาติ หรือเพื่อน ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา เงินที่นำมาดำเนินธุรกิจมาจากเงินทุนมีทั้งเป็นของตนเอง และเงินกู้จากญาติ หรือเพื่อนเป็นหลัก จึงเห็นได้ว่า ลักษณะการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่แตกต่างกัน จะมีแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจแตกต่างกันไป ตามแต่ลักษณะการลงทุนเป็นหลัก

จำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) มีจำนวนเงินลงทุนที่แตกต่างกันไป แหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันไปโดยค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด เป็นแหล่งเงินทุนของตนเอง รองลงมาจากธนาคารและสถาบันทางการเงิน แหล่งเงินกู้จากญาติ / เพื่อน แหล่งเงินกู้นอกระบบ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนเงินลงทุนของแต่ละกิจการไม่จำเป็นต้องมีแหล่งเงินทุนที่มาจากแหล่งเดียวกัน ซึ่งการหาแหล่งเงินทุนขึ้นอยู่กับการศึกษาของผู้ประกอบการเป็นผู้พิจารณาเองทั้งสิ้น

การศึกษาปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) พบว่า ด้านธนาคารและสถาบันการเงินมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ธนาคารมีเงื่อนไขในการให้สินเชื่อที่ยาก ใช้ระยะเวลานานในการอนุมัติมากเกินไป และระยะเวลาในการใช้เงินคืนสั้นเกินไป ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ควรมีการหาแหล่งเงินทุนที่นอกการกู้ยืมจากธนาคาร เพื่อลดปัญหาความเสี่ยงจากการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยมีการจัดหาแหล่งเงินทุนอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น การยึดเวลาชำระหนี้ หรือการ เรียกเก็บเงิน จากลูกหนี้การค้าที่เร็วขึ้น

การศึกษาปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ซึ่งสอดคล้องการงานวิจัยของ ชื่นจิตร อังวรารังศ์ (2546) และจิรพรธม โอบารธ-นาเศรษฐ์(2551) ในด้านปัญหาจากทางด้านธนาคารและสถาบันทางการเงิน ที่มีเงื่อนไข และการพิจารณาสินเชื่อที่ยาก การใช้หลักการพิจารณาที่เข้มงวด ใช้ระยะเวลานานในการอนุมัติ ซึ่งล้วนแล้วทำให้การศึกษาปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่นำมาดำเนินธุรกิจเป็นไปได้ยาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้านการใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ่งยาก และเมื่อนำไปประกอบกับ ปัญหาในส่วนของผู้ประกอบการเอง ก็พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน และรวมไปถึงการขาดความ น่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ดังนี้

1. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ควรมีการจัดหาแหล่ง เงินทุนนอกเหนือจากการกู้ยืมจากสถาบันทางการเงินหรือธนาคาร หรือแหล่งเงินกู้ระบบ โดยการ เร่งรัดติดตามการเรียกเก็บชำระหนี้จากลูกค้า เพื่อลดการกู้ยืมจากภายนอก
2. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ควรมีการจัดทำเก็บ รวบรวมเอกสารทางการค้าที่สำคัญ และรวมไปถึงการประเมินแผนการทางการเงินเชิงคร่าวๆ เช่น วงเงินที่ต้องการกู้ การรวบรวมหลักทรัพย์ที่จะนำไปค้ำประกัน รายได้ที่ได้รับเข้ามาในแต่ละเดือน เพื่อ ทราบถึงขีดความสามารถในการผ่อนชำระ
3. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ควรมีการเดิน Statement ในบัญชีธนาคารอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากงบการเงินของธุรกิจโดยเฉลี่ยมีความผิดพลาดสูง ธนาคารหรือสถาบันการเงิน จึงต้องพิจารณาอ้างอิงจากกระแสเงินสดเช็ออกบัญชี หรือยอดเงิน หมุนเวียนบัญชี
4. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อม(SMEs) ควรมีการพิจารณาอัตรา ดอกเบี้ย และระยะเวลาในการผ่อนชำระ จากสถาบันทางการเงินหลายๆแห่ง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับ สถาบันการเงินหรือธนาคารที่เหมาะสมที่สุด

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและ ธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) โดยทำการศึกษาเชิงปริมาณ ดังนั้น ควรมีการทำการศึกษาเชิงลึก หรือ ทำการศึกษาเชิงคุณภาพ ในเรื่องของ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจ ขนาดย่อม (SMEs) โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาการเข้าถึง แหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่มีความละเอียดยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จิรพัฒน์ เงามประเสริฐวงศ์. (2544). *การบริหารสภาพคล่องและเงินสดในอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- จิรพรรณ โอพรรณาศรยฐ์. (2551). *การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและสาเหตุของการเกิด NPLs ของ SMEs : กรณีศึกษาภาคเหนือ*. การศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ.
- ชินจิตร อังวรารวงศ์. (2546). *ปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย*. รายงานการวิจัยคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาย กิตติคุณาภรณ์. (2545). *การเงินภาคปฏิบัติ—สำหรับผู้ประกอบการ*. นนทบุรี: เอฟ พี เอ็ม คอนซัลแตนท์.
- ชาย กิตติคุณาภรณ์. (2545). *กรณีศึกษาการวิเคราะห์สินเชื่อ และกู้เงินธนาคาร (ฉบับสมบูรณ์)*. นนทบุรี: เอฟ พี เอ็ม คอนซัลแตนท์.
- ณรงค์ โพธิ์พฤษานันท์. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: เอ็กชเปอร์เน็ท.
- ดารณี พุทธวิบูลย์. (2543). *การจัดการสินเชื่อ (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS : ครอบคลุมทุกเวอร์ชัน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ : บิซิเนสฮาร์เอนด์ดี
- ปรีชา ทิวะหุด. (2543). *คู่มือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สมิต.
- สุสติ รุมาคม. (2540). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- พูนศักดิ์ แสนสันต์. (2531). *การบริหารเงินทุนธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทรกิติ์ เนตินิยม. (2546). *การบริหารการเงินสำหรับ SMEs (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เออาร์ บิซิเนส.
- เขาวภา ศิริพันธ์พิริยะ. (2553). *แหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ SMEs*. สืบค้นวันที่ 5 ตุลาคม 2553, จาก <http://km.tup.ac.th/SMEs/learn5.html>.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสัน.
- ศศิ คล่องพยาบาล. (2553). *แหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs*. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://job-edu.esamzing.com/about>.

สิริเกียรติ รัชชชานติ. (2553). *การจัดการเงินทุน VS การเตรียมตัวเพื่อขอสินเชื่อ*. สืบค้นวันที่ 2 ตุลาคม 2553, จาก <http://mis2.rmutt.ac.th/>.

สำนักนโยบายและแผน สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สสว.). (2545). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2544*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง

อำนาจ แดงเรือ. (2537). *การศึกษาแหล่งเงินทุนและตลาดสินเชื่อของอุตสาหกรรมขนาดย่อมในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง : ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

ชุดที่ _____

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (MBA) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม เพื่อ รวบรวมและสรุปผลข้อมูล สามารถเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ และยังเป็นแนวทางให้กับธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อมในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ตามความเป็นจริง โอกาสนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลสถานประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

ส่วนที่ 3: ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลสถานประกอบการ ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในวงกลม ○ หน้าข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก หรือเติมลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของท่าน

1. ลักษณะกิจการ

☐ 1. เจ้าของคนเดียว	☐ 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	☐ 3. บริษัทจำกัด
☐ 4. บริษัทมหาชน	☐ 5. ยังไม่ได้จดทะเบียน	☐ 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ลักษณะการลงทุน

☐ 1. เจ้าของกิจการคนเดียว	☐ 2. รวมกลุ่มลงทุนในหมู่ญาติ / เพื่อน	☐ 3. ร่วมทุนกับธุรกิจอื่นๆ
☐ 4. แพนทหรือส่วนหนึ่งของธุรกิจ	☐ 5. สาขาของธุรกิจขนาดใหญ่	☐ 6. แพรนไชส์

3. ธุรกิจของท่านประเภท

☐ 1. ธุรกิจบริการ	☐ 2. อุตสาหกรรมการผลิต	☐ 3. ธุรกิจพาณิชย์
☐ 4. ธุรกิจก่อสร้าง		

4. จำนวนเงินลงทุน

1. ต่ำกว่า 1 แสนบาท 2. 100,001-500,000 บาท 3. 500,001-1,000,000 บาท
 4. 1,000,001-5,000,000 บาท 5. 5,000,001-10,000,000 บาท 6. มากกว่า 10,000,001 บาท

5. จำนวนพนักงาน

1. 1-10 คน 2. 11-20 คน 3. 21-30 คน
 4. 31-40 คน 5. 41-50 คน 6. มากกว่า 51 คนขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

6. แหล่งเงินทุนที่ท่านนำมาดำเนินธุรกิจมาจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เงินทุนของตนเอง 2. แหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน
 3. เงินกู้ยืมจากญาติพี่น้อง 4. แหล่งเงินกู้นอกระบบ
 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. สัดส่วนของเงินลงทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของท่านคิดเป็นร้อยละเท่าใดเมื่อเทียบระหว่างเงินตนเอง ต่อเงินกู้ยืม

7.1) เงินตนเอง

1. ต่ำกว่าร้อยละ 20 2. ร้อยละ 21-40 3. ร้อยละ 41-60
 4. ร้อยละ 61-80 5. ร้อยละ 80-100

7.2) เงินกู้ยืม

1. ต่ำกว่าร้อยละ 20 2. ร้อยละ 21-40 3. ร้อยละ 41-60
 4. ร้อยละ 61-80 5. ร้อยละ 80-100 6. ร้อยละ 0 หรือไม่ได้กู้

8. ท่านเคยยื่นเรื่องขอกู้จากทางธนาคารหรือสถาบันทางการเงินเพื่อมาดำเนินธุรกิจหรือไม่

1. เคย 1.1 เคยได้รับการอนุมัติวงเงิน (กรุณาตอบข้อ 9-12)
 1.2 ไม่ได้ได้รับการอนุมัติวงเงิน (ให้ข้ามไปข้อ 13)
 2. ไม่เคย (ให้ข้ามไปข้อ 14)

9. วงเงินที่ท่านขอกู้ยืม ท่านได้ตรงตามที่มุ่งหวังไว้หรือไม่

1. เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งเต็มจำนวนที่ยื่นขอกู้ยืม
 2. ไม่เป็นไปตามที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งไม่ได้เต็มจำนวนที่ขอกู้ยืม
 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. วงเงินที่ท่านได้รับการอนุมัติ

1. ต่ำกว่า 1,000,000 บาท
 2. 1,000,001-5,000,000 บาท
 3. 5,000,001-10,000,000 บาท
 4. 10,000,001 บาท ขึ้นไป

11. ปัจจุบันท่านใช้วงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1)

1. เงินเบิกเกินบัญชี O/D
 2. เงินกู้ระยะสั้น (ไม่เกิน 3 ปี)
 3. เงินกู้ระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 3 ปี)
 4. ตัวสัญญาใช้เงิน
 5. หนังสือค้ำประกัน
 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)

12. วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินของท่านเพื่อนำมาใช้ในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1)

1. ใช้เป็นเงินสดสำรอง (เงินสดหมุนเวียน)
 2. ใช้เพื่อซื้อสินค้าและวัตถุดิบ
 3. ใช้เพื่อให้เครดิตสำหรับลูกค้าที่ขายเป็นเงินเชื่อ
 4. ใช้เพื่อชำระหนี้
 5. ใช้ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร
 6. ใช้เพื่อการส่งออก
 7. อื่นๆ (โปรดระบุ)

13. ในกรณีที่ท่านไม่ได้รับการอนุมัติจากสถาบันการเงินท่านใช้วิธีในการแก้ปัญหาการหาเงินทุน

1. ไปขอกู้จากสถาบันการเงินอื่นๆ
 2. ไปกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ
 3. อื่นๆ (โปรดระบุ)

14. ท่านเคยกู้เงินจากแหล่งเงินทุนนอกระบบ เพื่มาดำเนินธุรกิจหรือไม่

1. เคย (กรุณาตอบข้อ 15-16)
 2. ไม่เคย (ให้ข้ามไปข้อ 17)

15. วงเงินที่ท่านได้รับการอนุมัติ

1. ต่ำกว่า 100,000 บาท
 2. 100,001-500,000 บาท
 3. 500,001-1,000,000 บาท
 4. 1,000,001 บาท ขึ้นไป

16. อัตราดอกเบี้ยที่ท่านต้องชำระกับแหล่งเงินทุนนอกระบบ อัตราดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ทางกฎหมายกำหนดหรือไม่

1. สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนด
 2. ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยทางกฎหมายกำหนด

ส่วนที่ 3: ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

17. ท่านคิดว่าปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการคือเรื่องใด และปัญหานั้นอยู่ในระดับใด

เรื่อง	ระดับ				
	มาก 5	ค่อนข้าง มาก 4	ปาน กลาง 3	ค่อนข้าง น้อย 2	น้อย 1
ด้านธนาคารและสถาบันการเงิน					
17.1) เงื่อนไขการให้สินเชื่อยุ่งยาก					
17.2) ใช้ระยะเวลาในการอนุมัติ					
17.3) ใช้เอกสารพิจารณาที่ยุ่งยาก					
17.4) เงื่อนไขในการให้สินเชื่อยุ่งยาก					
17.5) อัตราดอกเบี้ยสูง					
17.6) ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน					
17.7) ไม่มีการให้คำปรึกษาในการแนะนำ การขอสินเชื่อ					
17.8) ไม่มีนโยบายสนับสนุน SMEs					
ด้านผู้ประกอบการ					
17.9) ขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน					
17.10) ขาดความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน					
17.11) ไม่มีแผนดำเนินธุรกิจอย่างชัดเจน					
17.12) วัตถุประสงค์ที่นำเงินไปใช้ไม่ชัดเจน					
17.13) ขาดความเข้าใจในการขอสินเชื่อ					
17.14) ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน					
ด้านรัฐบาล					
17.15) นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนไม่ชัดเจน เท่าที่ควร					
17.16) สถาบันเงินกู้ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไม่ ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการให้สินเชื่อ					
17.17) มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุน SMEs น้อย					

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

18. ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาแหล่งเงินทุนคือเรื่องใด และปัญหานั้นอยู่ในระดับใด

เรื่อง	ระดับ				
	มาก 5	ค่อนข้าง มาก 4	ปาน กลาง 3	ค่อนข้าง น้อย 2	น้อย 1
ด้านรัฐบาล					
18.1) ท่านคิดว่าที่ทางรัฐบาล ควรมีนโยบายในการช่วยเหลือกลุ่มเงินทุนในระบบท่านคิดว่านโยบายนี้มีส่วนช่วยท่านหรือผู้ประกอบการในด้านธุรกิจของท่านหรือไม่					
18.2) รัฐบาลควรลดเงื่อนไขและขั้นตอนในการปล่อยสินเชื่อ ในส่วนของหลัก ทรัพย์สินค้ำประกันและผู้ค้ำประกัน					
18.3) รัฐบาลควรจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนธุรกิจ SMEs ซึ่งเน้นด้านวงเงินทุน การกำหนดระยะเวลา การชำระเงินและดอกเบี้ยเป็นกรณีพิเศษ					
18.4) รัฐบาลควรกำหนดนโยบายผลักดันให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ					
ด้านสถาบันการเงิน					
18.5) สถาบันการเงินควรลดอัตราดอกเบี้ยให้ถูกลง					
18.6) ไม่ต้องใช้หลักทรัพย์สินหรือบุคคลค้ำประกัน					
18.1) เพิ่มระยะเวลาในการชำระเงิน ให้ยาวนานขึ้น					
18.7) มีพนักงานให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ในการขอสินเชื่อ					
18.8) มีนโยบายสนับสนุน SMEs ให้มากกว่าเดิม					
18.9) มีความรวดเร็วในการให้ออมนุมัติวงเงิน					

ประวัติเจ้าของผลงาน

วิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปัจจุบันศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

วิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย

14 มกราคม 2554

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่...1...เดือน.....มิถุนายน..พ.ศ....2554....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)...วิมลรัตน์...เลิศพลัฒไพบย.....อยู่บ้านเลขที่.....404.....

ซอย.....อมล.....ถนน.....นางลิ้นจี่.....ตำบล/แขวง.....ช่องนนทรี.....

อำเภอ/เขต.....ยานนาวา.....จังหวัด...กรุงเทพมหานคร...รหัสไปรษณีย์.....10120....

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว...7520203543.....

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร...บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต...สาขาวิชา...วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม...คณะ...บัณฑิตวิทยาลัย..

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ...การแสวงหาแหล่งเงินทุนและปัญหาในการแสวงหาแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ...ธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม (SMEs).....

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร...บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ คัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(นางสาววิมลรัตน์ เลิศพลับปลาไชย)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(.....)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิวพร หวังพิพัฒน์วงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)